

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ
Staroměstské nám. 6
110 15 Praha 1

Adresáti: dle rozdělovníku

V Praze dne 9. června 2023
Č. j.: MMR-42031/2023-83
Sp. zn.: 7174/83/2023

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo pro místní rozvoj, jako správní orgán příslušný podle ustanovení § 14 odst. 1 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s § 178 odst. 2 správního řádu a s § 92a odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, **ve věci odvolání Mgr. Slavěny Walterové**, nar. 16.03.1951, bytem Pražská 2533, Žatec, zastoupené JUDr. Janem Walterem, advokátem, Volyňských Čechů 837, Žatec, **odvolání společnosti Smart Solutions 4 projects s. r. o.**, IČO: 08333645, se sídlem Malešická 2855/2b, Praha, **společného odvolání Miroslava Bareše**, nar. 30.06.1962, bytem Vejprtská 133, Kovářská, **Naděždy Barešové**, nar. 13.02.1965, bytem Vejprtská 133, Kovářská, a **Wilibalda Scheithauera**, nar. 16.12.1970, bytem Vejprtská 133, Kovářská, **a společného odvolání Jürgena Brichty**, 11.05.1956, bytem Štúrova 912, Ostrov, **Lenky Hurtíkové Čihákové**, nar. 30.10.1975, bytem Lesní 247, Perštejn, **Karla Václavka**, nar. 26.05.1977, bytem Čeradice 97, Žatec, **Jakuba Nováka**, nar. 27.12.1980, bytem Zdařilá 839/4, Praha 4, **Gabriely Mičaníkové**, nar. 26.08.1976, bytem Úprkova 664, Praha, **Karla Wehrbergera**, nar. 15.04.1965, bytem Revoluční 618, Šestajovice, **Karla Rádla**, nar. 05.09.1940, bytem Jasanová 1493, Brandýs nad Labem, a **Markéty Šottové**, nar. 26.07.1980, bytem T. G. Masaryka 1068, Horoměřice, **proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje**, odboru územního plánování a stavebního řádu, č. j. KUUK/017338/2023 ze dne 27.01.2023, sp. zn. KUUK/005877/2020/79, kterým podle § 127 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném pozdějších předpisů, byla povolena změna v užívání stavby označené jako „Pila Kovářská č. p. 227 Kovářská“ na pozemcích st. p. 9/2, 531, 974 v katastrálním území Kovářská, kterou oznámila společnost Daben Kovářská, s. r. o., IČO: 28708954, Tovární 227, Kovářská, účastník řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu, **rozhodlo** takto:

I. Podle § 92 odst. 1 správního řádu se odvolání Mgr. Slavěny Walterové, odvolání společnosti Smart Solutions 4 projects s. r. o., a společné odvolání Jürgena Brichty, Lenky Hurtíkové Čihákové, Gabriely Mičaníkové a Markéty Šottové, zamítají a jimi

napadené **rozhodnutí** Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, č. j. KUUK/017338/2023 ze dne 27.01.2023, sp. zn. KUUK/005877/2020/79, **se potvrzuje**.

II. Podle § 92 odst. 1 správního řádu se společné odvolání Miroslava Bareše, Naděždy Barešové a Wilibalda Scheithauera, **a společné odvolání** Jakuba Nováka, Karla Wehrbergera, Karla Rádla a Karla Václavka, **proti rozhodnutí** Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, č. j. KUUK/017338/2023 ze dne 27.01.2023, sp. zn. KUUK/005877/2020/79, **jako nepřipustná zamítají**.

ODŮVODNĚNÍ

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále též „krajský úřad“), předal Ministerstvu pro místní rozvoj (dále též „ministerstvo“) spis se stanoviskem k odvolání proti svému rozhodnutí č. j. KUUK/017338/2023 ze dne 27.01.2023, sp. zn. KUUK/005877/2020/79 (dále též „Rozhodnutí krajského úřadu“).

Z předloženého spisu byly zjištěny dále uvedené podstatné skutečnosti.

Městský úřad Vejprty, odbor stavební úřad (dále jen „stavební úřad“), obdržel dne 25.07.2013 oznámení podle § 127 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, společnosti Daben Kovářská, s. r. o., IČO: 28708954, Tovární 227, Kovářská (dále též „Žadatel“), zastoupené společností SINGS projekční ateliér, s. r. o., IČO: 22800069, se sídlem Škroupova 1059/22, Chomutov, na základě plné moci ze dne 21.06.2013 (Žadatelem byla odvolána dne 26.02.2016, pozn. ministerstva), změny v užívání stavby označené jako „*Pila Kovářská č.p. 227 Kovářská*“ na pozemcích p. č. st. 9/2, 531, 974 a 748 v k. ú. Kovářská.

Vzhledem k tomu, že stavební úřad dospěl k závěru, že oznámení nesplňovalo podmínky pro vydání souhlasu se změnou v užívání stavby podle § 127 odst. 2 stavebního zákona, rozhodl usnesením č. j. MU-VEJ/2054/2013/Sú-VI ze dne 15.08.2013 podle § 127 odst. 4 stavebního zákona o projednání oznámené změny stavby v řízení. Stavební úřad po provedeném řízení vydal rozhodnutí č. j. MU-VEJ/2054/2013/Sú-VI/R20 ze dne 12.09.2013, jímž byla povolena změna v užívání stavby označené jako „*Pila Kovářská č.p. 227 Kovářská*“ na pozemku st. p. 9/2, 531, parc. č. 748 v katastrálním území Kovářská (dále též „záměr“, „stavba“).

Proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 12.09.2013 podala Mgr. Slavěna Walterová, bytem Pražská 2533, Žatec (dále též „Mgr. Slavěna Walterová“, Odvolatelka“), zastoupená JUDr. Janem Walterem, advokátem, Volyňských Čechů 837, Žatec (dále též „JUDr. Jan Walter“), odvolání s tím, že se označila za opomenutého účastníka řízení.

Krajský úřad po předání odvolání přezkoumal napadené rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 12.09.2013 a poté rozhodnutím č. j. 578/UPS/2013-8 ze dne 24.01.2014 zrušil rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 12.09.2013 a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání.

Stavební úřad po vrácení spisu dle právního názoru odvolacího správního orgánu nově rozšířil ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu okruh účastníků řízení a poté vydal rozhodnutí č. j. MU-VEJ/2054/2013/Sú-VI/R20 ze dne 08.02.2016, kterým povolil změnu v užívání stavby.

Proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 08.02.2016 podala Mgr. Slavěna Walterová odvolání. Jelikož bylo odvoláním napadeno mj. závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje se sídlem v Ústí nad Labem (dále jen „KHS“) č. j. KHSUL 625/2015 ze dne

14.01.2015, došlo v průběhu odvolacího řízení k jeho změně, a to vydáním závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví č. j. MZDR 77461/2015-11/OVZ ze dne 10.05.2016, kterým bylo závazné stanovisko KHS ze dne 14.01.2015 změněno tak, že s trvalým užíváním stavby „Pila Kovářská č.p. 227 Kovářská“ se nesouhlasí. Z uvedeného důvodu krajský úřad rozhodnutím č. j. 147/UPS/2016/16 ze dne 16.11.2016 zrušil rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 08.02.2016 a věc mu vrátil k novému projednání.

Dne 28.08.2017 krajský úřad obdržel sdělení tajemníka Městského úřadu Vejprty, jímž uvědomil nadřízený správní orgán, že v dané věci nelze určit oprávněnou úřední osobu k dokončení řízení, a zároveň mu byl předán spis k postupu podle § 131 odst. 4 správního řádu. Krajský úřad poté vydal usnesení č. j. 585/UPS/2017-2 ze dne 25.09.2017, jímž k projednání a rozhodnutí v dané věci pověřil Městský úřad Klášterec nad Ohří, odbor stavebního úřadu a územního plánování. Krajský úřad následně obdržel písemnost Městského úřadu Klášterec nad Ohří, odboru stavebního úřadu a územního plánování, č. j. EC 15103/2017 ze dne 25.10.2017 se žádostí o uplatnění opatření k ochraně před nečinností, neboť z důvodu složitosti případu a rozsáhlosti spisu nedodrží lhůtu k vydání rozhodnutí. Krajský úřad zvolil postup podle § 80 odst. 4 písm. b) správního řádu a usnesením č. j. 585/UPS/2017/14 ze dne 06.11.2017 převzal věc a stanovil, že řízení dál povede krajský úřad jako správní orgán I. stupně a rozhodne namísto nečinného správního orgánu.

Krajský úřad po převzetí věci jako správní orgán I. stupně písemností č. j. 705/UPS/2017-7 ze dne 06.03.2018 vyzval Žadatele k doplnění žádosti ze dne 25.07.2013 a usnesením č. j. 705/UPS/2017-8 ze dne 07.03.2018 přerušil řízení do doby doplnění předmětné žádosti. Žadatel doplnil předmětnou žádost podáním ze dne 31.05.2018. Z důvodu neodstranění vad žádosti Žadatelem dle výzvy krajského úřadu ze dne 06.03.2018 krajský úřad zastavil řízení o změně v užívání stavby, a to usnesením č. j. 705/UPS/2017-11 ze dne 15.06.2018, proti kterému podal Žadatel odvolání.

Ministerstvo rozhodnutím č. j. MMR-37478/2018-83/2428 ze dne 24.09.2018 usnesení krajského úřadu ze dne 15.06.2018 zrušilo a věc vrátilo k novému projednání, neboť doplnění žádosti ze dne 31.05.2018 a obsah vyjádření Žadatele neposoudil na základě podkladů shromážděných v průběhu řízení a příslušných právních předpisů; krajský úřad ve výzvě ze dne 06.03.2018 požadoval podklady k doplnění žádosti ze dne 25.07.2013, kterou již v předchozím řízení podrobně zkoumal, posoudil a uznal dostatečnou pro vydání rozhodnutí v dané věci.

Krajský úřad v novém projednání vydal rozhodnutí č. j. KUUK/65120/2019/UPS-22 ze dne 15.05.2019, sp. zn. 705/UPS/2017, kterým nepovolil změnu v užívání stavby, neboť krajský úřad souhlasně závazné stanovisko KHS č. j. KHSUL 23441/2014 ze dne 11.06.2014 vyhodnotil jako negativní závazné stanovisko z důvodu, že v něm byla uložena *nesplnitelná podmínka*.

Proti rozhodnutí krajského úřadu ze dne 15.05.2019 podal Žadatel odvolání, které ministerstvo následně v odvolacím řízení rozhodnutím č. j. MMR-36127/2019-83/2393 ze dne 27.09.2019 zrušilo a věc vrátilo krajskému úřadu k novému projednání, a to zejména z důvodu, že krajský úřad vydal své rozhodnutí ze dne 15.05.2019, aniž by vyrozuměl účastníky řízení o pokračování předmětného řízení (§ 47 odst. 1 a 3 správního řádu), a aniž by jim umožnil vyjádřit se k podkladům rozhodnutí (§ 36 odst. 3 správního řádu).

Krajský úřad v novém projednání věci vydal rozhodnutí č. j. KUUK/013434/2021/UPS ze dne 26.01.2021, sp. zn. KUUK/005877/2020/9, kterým povolil změnu v užívání stavby.

Proti rozhodnutí krajského úřadu ze dne 26.01.2021 byla podána odvolání, z nichž některá směřovala mj. proti závaznému stanovisku Hasičského záchranného sboru Ústeckého kraje, územního odboru Chomutov (dále jen „HZS“) č. j. HSUL-7417-4/CV-2016 ze dne 19.07.2017. Ministerstvo proto v odvolacím řízení požádalo Ministerstvo vnitra České republiky (dále jen

„Ministerstvo vnitra“) o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska HZS ze dne 19.07.2017. Ministerstvo vnitra následně rozhodnutím č. j. MV-84998-7/PO-OVL-2021 ze dne 22.07.2021, vydaném ve zkráceném přezkumném řízení, závazné stanovisko HZS ze dne 19.07.2017 zrušilo a vrátilo HZS. Po provedeném odvolacím řízení z výše uvedeného důvodu ministerstvo rozhodnutím č. j. MMR-4068/2022-83 ze dne 31.01.2022 zrušilo rozhodnutí krajského úřadu ze dne 26.01.2021 a věc vrátilo krajskému úřadu k novému projednání.

Po vrácení správního spisu krajský úřad písemností č. j. KUUK/055567/2022 ze dne 08.04.2022, sp. zn. KUUK/005877/2020/72, požádal HZS o součinnost ve věci stavby *Pila Kovářská č. p. 227 Kovářská*, tj. o sdělení, *do jaké kategorie dle vyhlášky č. 460/2021 Sb. by měla být předmětná stavba zařazena. V případě, že je stavba zařazena do kategorie II. příp. III., bude stavebník vyzván k předložení Vašeho závazného stanoviska ke kolaudaci stavby, jakožto dotčeného orgánu. Pokud by stavba byla zařazena do kategorie I. a nepodléhá již výkonu státního požárního dozoru*, krajský úřad požádal o vyjádření k nedostatkům, které uvedlo v rozhodnutí MV a které vedly ke zrušení závazného stanoviska ze dne 19. 7. 2017. HZS v písemnosti č. j. HSUL-2369-2/CV-2022, doručené krajskému úřadu dne 03.05.2022, sdělil, že *V návaznosti na vyhlášku č. 460/2021 Sb., o kategorizaci staveb z hlediska požární bezpečnosti a ochrany obyvatelstva, se jedná o stavbu kategorie I. U těchto staveb se podle § 40 odst. 1 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, v platném znění, státní požární dozor nevykonává.*

Krajský úřad dále písemností č. j. KUUK/118554/2022 ze dne 03.08.2022, sp. zn. KUUK/005877/2020/74, požádal Jaroslavu Tyrnerovou, zpracovatelku požárně bezpečnostního řešení stavby *Pila Kovářská č. p. 227, Kovářská*, o vyjádření ve vazbě na změnu právních předpisů. Krajský úřad v předmětné písemnosti mj. uvedl, že *dne 1. 12. 2021 nabyl účinnosti zákon č. 415/2021 Sb., ... kterým se mění zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně. Dne 11. 12. 2021 pak nabyla účinnosti vyhláška č. 460/2021 Sb., o kategorizaci staveb z hlediska požární bezpečnosti a ochrany obyvatelstva... dle § 40 odst. 2 zákona o požární ochraně, se v případě stavby kategorie I., tj. stavby uvedené v § 39 odst. 1 písm. b) téhož zákona, zpracovává požárně bezpečnostní řešení podle zvláštního právního předpisu. V požárně bezpečnostním řešení jeho zpracovatel prokazuje shodu navrhovaného záměru stavby s technickými podmínkami požární ochrany pro navrhování staveb stanovenými prováděcím právním předpisem. Vzhledem ke skutečnosti, že k žádosti přiložené Jaroslavou Tyrnerovou zpracované požárně bezpečnostní řešení, arch. č. 78/2013, ze dne 15. 7. 2013, bylo zpracováno na základě dnes již neplatných právních předpisů, příp. i norem, krajský úřad požádal o vyjádření, zda odpovídá výše uvedenému ustanovení § 40 odst. 2 zákona o požární ochraně a může tak být podkladem k posouzení žádosti stavebníka, ze dne 25. 7. 2013, o změnu v užívání stavby „Pila Kovářská“. Na základě výše uvedené písemnosti krajského úřadu dne 21.12.2022 zaslala Jaroslava Tyrnerová dokument *D.1.3.1: Požárně bezpečnostní řešení – hodnocení zpracovatele* ze dne 15.08.2022. Do správního spisu bylo následně doplněno požárně bezpečnostní řešení stavby, vypracované Jaroslavou Tyrnerovou v prosinci 2016, a závazné stanovisko HZS č. j. HSUL-7417/CV-2016 ze dne 08.12.2016.*

Písemností č. j. KUUK/002352/2023 ze dne 04.01.2023, sp. zn. KUUK/005877/2020/77, krajský úřad vyrozuměl účastníky řízení o možnosti nahlédnout do podkladů rozhodnutí a vyjádřit se k nim ve lhůtě 5 dnů od doručení předmětné výzvy. Této možnosti využila Mgr. Slavěna Walterová a učinila podání ze dne 16.01.2023.

Krajský úřad vydal rozhodnutí č. j. KUUK/017338/2023 ze dne 27.01.2023, sp. zn. KUUK/005877/2020/79 (dále jen „Rozhodnutí krajského úřadu“), kterým podle § 127 odst. 4 stavebního zákona povolil změnu v užívání stavby, jejíž dosavadní účel užívání byl: *Administrativní budova na pozemku st. p. č. 9/2, sklad na pozemku st. p. č. 531 a garáž na pozemku st. p. č. 974 vše v k. ú. Kovářská*, a vymezil nový účel užívání stavby, tedy že *Na pozemcích st. p. č. 9/2, 531 a 974 v k. ú. Kovářská jsou tři stávající objekty, které budou využívány v rámci areálu pro zpracování dřeva. Hlavní budova na st. p. č. 9/2 v k. ú. Kovářská bude sloužit jako administrativní budova a sociální zázemí pro zaměstnance. V 1.NP bude denní*

místnost pro zaměstnance, kancelář, sklep, sklad a archiv. Ve 2.NP se bude nacházet sociální zázemí pro zaměstnance, šatna, kancelář a skladové prostory. Podkroví nebude prozatím využíváno. Objekt je napojen na rozvody elektrické energie, veřejného rozvodu a kanalizace. Vytápění je zajištěno elektrickými přímotopy. Objekt na st. p. č. 531 v k. ú. Kovářská, jehož původním účelem užívání byl sklad, bude nově užíván jako výrobní hala pro zpracování dřeva. Budou zde umístěny pily, katr a pracovní ponky. Objekt je napojen na rozvody elektrické energie, odvětrání je řešeno ventilátory zabudovanými v oknech a v čelní stěně. Objekt nebude vytápěn. Dostavba mezi hlavní budovou a výrobní halou na st. p. č. 974 v k. ú. Kovářská bude sloužit jako sklad, bude součástí výrobní haly. Ve výrokové části Rozhodnutí krajský úřad dále uvedl připomínky uvedené v souhrnném vyjádření Městského úřadu v Kadani ze dne 24.07.2017. V odůvodnění Rozhodnutí krajský úřad nejprve zrekapituloval dosavadní průběh řízení, přičemž uvedl, že Dnem 1. 1. 2018 nabyl účinnosti zákon č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony, který v článku II bodu 10. stanoví, že správní řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí stavební úřad podle dosavadních právních předpisů. KÚ ÚK, UPS tedy v souladu s tímto ustanovením posoudil předmětnou věc dle stavebního zákona ve znění do 31. 12. 2017 (dále jen „stavební zákon“). Krajský úřad následně posoudil, zda je záměr v souladu s územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování, a obecnými požadavky na výstavbu, s veřejnými zájmy chráněnými stavebním zákonem a se zvláštními právními předpisy. Krajský úřad dále stanovil účastníky předmětného řízení a poté vypořádal námítky.

Proti Rozhodnutí krajského úřadu podali dne 13.02.2023 Mgr. Slavěna Walterová a společnost KV Cell Services s.r.o., IČO: 02478960, V koutech 314, Kovářská, oba zast. JUDr. Janem Walterem, společně blanketní odvolání, které bylo ve dnech 17.02., 20.02. a 21.02.2023 doplněno o odůvodnění, ve kterém Odvolatelka nejprve zrekapitulovala dosavadní průběh řízení z jejího pohledu. Následně Odvolatelka uvedla *některé námítky* směřující proti postupu krajského úřadu, tedy uvedla, že Rozhodnutí je nedostatečně odůvodněné, že nebylo rozhodnuto o změně vlivu užívání stavby na území, že nebyly splněny předpoklady pro atrakci, a že *Nebyla projednána změna dokončené stavby* podle § 127 odst. 4 stavebního zákona, která podle názoru Odvolatelky měla být projednána, neboť uvedení *skutečného stavu budovy výrobní haly* do souladu s *projektovou dokumentací vyžádalo, a ještě vyžádá, řadu stavebních úprav, a to takových, které nespádají do režimu § 103 odst. 1 stavebního zákona*, tyto stavební úpravy pak Odvolatelka následně jmenovala (výměna oken za nečleněná; zazdění okenních otvorů v JZ obvodové zdi; zazdění nedokumentovaných otvorů; výměna vrat D1; výměna vrat D2; výměna vrat D3; výměna vrat garáže; sejmutí stříšky; zazdění kruhových otvorů v průčelí). Odvolatelka dále uvedla námítky proti popisu záměru, který úvodem označila jako neúplný a neurčitý; dle Odvolatelky dokumentace (dostatečně) neuvádí, zda jako surovina bude použito výlučně dřevo zdravé anebo i dřevo napadené houbami, plísněmi či parazity; jakým způsobem bude nakládáno s kůrou; popis technologie používané při skládání dřeva; jak bude nakládáno s pilinami; technickou způsobilost dopravní infrastruktury, na níž jsou stavby napojeny; provozní řád; údaje o typech a hmotnosti vozidel zavážejících suroviny a vozidel odvázejících výrobky; řešení výjezdu nákladních vozidel z areálu; řešení zablokování dopravní komunikace při vykládce surovin a nakládce výrobků; řešení nebezpečného křížení se silnicí III/22436; údaje o maximální spotřebě vody a elektřiny; údaje o způsobu hrubé přípravy surového materiálu ve venkovním prostoru; údaje o četnosti, době a místě používání vysokozdvížného vozíku ve venkovním prostoru; údaj o způsobu příčného dělení dřeva; údaj o existenci vzduchotechnického zařízení; vymezení podoby vrat pilnice; řešení účinků spojených s výstražnou signalizací vysokozdvížného vozíku; řešení důsledků zamýšlené změny spočívajících v možném narušení ochranného pásma trafostanice ČEZ a omezení přístupu k této trafostanici; řešení důsledků zamýšlené změny na ochranu vodního zdroje před možnými úniky provozních kapalin; řešení důsledků zamýšlené změny na ochranu hnízdění chráněných

druhů ptáků v nedaleké ptačí oblasti Novodomské rašeliniště – Kovářská; řešení dopadů změny užívání do stávajících poměrů, sociálních a ekologických vztahů. Dále Odvolatelka jmenovala námitky proti popisu záměru v dokumentaci, který je nevěrohodný: údaj o plánovaném objemu výroby neodpovídá skutečné výrobní kapacitě; údaje o jednotlivých pracovních krocích neodpovídají realitě provozu dřevařského závodu; popsany způsob likvidace pilin neodpovídá realitě provozu dřevařského závodu. Odvolatelka dále namítala nedostatky požárně bezpečnostního řešení stavby, konkrétně že v něm nejsou dostatečně řešeny vnější zdroje požární vody; že v něm není konkrétně řešena přístupová komunikace ke stavbě, že v něm není zhodnoceno technické a technologické zařízení výrobních prostor, a že v něm nejsou dostatečně řešeny odstupy s ohledem na blízký objekt trafostanice. Odvolatelka dále uvedla námitky proti postupu krajského úřadu ve vztahu k podkladovým správním aktům: popis jednotlivých konkrétních zjištění učiněných krajským úřadem z podkladových správních aktů a zdůvodnění úvah, kterými se přitom řídil, jsou zcela nedostatečné; krajský úřad se náležitě nezabýval skutkovými východiskými podkladových správních aktů; krajský úřad se náležitě nezabýval podmínkami závazného stanoviska KHS ze dne 11.06.2014; krajský úřad měl po vydání nesouhlasného závazného stanoviska MZ žádost zamítnout; krajský úřad neměl přihlížet k závaznému stanovisku KHS ze dne 01.08.2017; krajský úřad měl učinit podnět k přezkumu závazného stanoviska KHS z 01.08.2017; podkladové správní akty jsou bez výjimky neurčité – nevymezují jednoznačně, jaká projektová dokumentace byla posuzována. Odvolatelka dále poukázala na rozpory závazného stanoviska KHS ze dne 11.06.2014. Odvolatelka dále uvedla námitky proti vyjádřením Městského úřadu v Kadani (vyjádření Městského úřadu v Kadani ze dne 25.07.2013 vychází z již neexistujících poměrů a bylo vydáno bez dostatečných podkladů; vyjádření Městského úřadu v Kadani ze dne 24.07.2017 vychází z již neexistujících poměrů, není odůvodněno a bylo vydáno bez Odvolatelkou jmenovaných podkladů), a dále proti vyjádřením Oblastního inspektorátu práce (*Vyjádření OIP nejsou odůvodněna*; není zajištěno dostatečné odsávání pilin a prachu u stacionárních pil; vysokozdvizný vozík musí být opatřen vizuální a akustickou signalizací). Odvolatelka dále uvedla námitky proti závazným stanoviskům HZS (*Všechna závazná stanoviska HZS postrádají jakékoli skutečné odůvodnění; HZS si řádně nezkontroloval skutečný stav stavby*), a dále uvedla námitku proti vyjádření Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, č. j. 1465/ZPZ/2014-7 ze dne 22.04.2014, že není podkladovým aktem. Odvolatelka dále uvedla námitky proti závazným stanoviskům a písemnostem KHS (nedostatky akustické studie vypracované společností EKOLA group, spol. s r. o. v dubnu 2014 jako podkladu pro závazné stanovisko KHS ze dne 11.06.2014; nedostatky protokolu ze dne 12.06.2017 jako podkladu pro závazné stanovisko KHS ze dne 01.08.2017; nedostatky závazného stanoviska KHS ze dne 11.06.2014; nedostatky závazného stanoviska KHS ze dne 01.08.2017; nedostatečná odbornost zaměstnanců Zdravotního ústavu; nedostatečná odbornost a podjatost zaměstnanců KHS; nedostatky písemnosti KHS ze dne 06.02.2015; nedostatky písemnosti KHS ze dne 10.10.2017; námitky proti postupu KHS). Odvolatelka dále namítala absenci podkladových aktů, tedy že si krajský úřad v rozporu s § 126 odst. 3 stavebního zákona, a s § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu neopatřil: - vyjádření podle § 18 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“); dále si neopatřil vyjádření příslušného dopravního inspektorátu Policie ČR podle § 124 odst. 9 písm. e) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“); dále závazné stanovisko podle § 14 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „lesní zákon“); dále závazné stanovisko podle § 31 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů; dále posouzení záměru podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o posuzování vlivů na životní prostředí“). Odvolatelka

rovněž v této souvislosti namítá, že se Žadatel měl obrátit na příslušný odbor krajského úřadu pro vydání stanoviska vyhodnocujícího možnost relevantního vlivu podle § 45i a § 77a odst. 4 písm. n) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody“). Odvolatelka dále uvedla námitku, že krajský úřad nesplnil povinnost správního orgánu zjistit řádně skutkový stav, když přistupoval *selektivně k výběru a hodnocení podkladů* a neprovedl důkazy navržené Odvolatelkou (důkazy k prokázání skutečnosti obtěžování hlukem z provozu pily v místě nemovitosti Odvolatelky - svědecké výpovědi, audiovizuální záznamy, čestná prohlášení; důkaz odbornými vyjádřeními Ing. arch. Ivana Kaplana ze dne 19.01.2015 a 03.03.2016; důkaz odborným vyjádřením k záměru z pohledu technologie zpracování dřeva doc. Ing. Moniky Kvietkové, Ph.D.; důkaz posudkem Ing. Jakuba Hlavy, Ph.D., mapujícím možné vlivy provozu *pilařského závodu* na životní prostředí, s verifikací závěrů provedenou Mgr. Vladimírem Vrabcem, Ph.D) a zcela nekriticky přistoupil k tvrzením a podkladům dodanými Žadatelem. Odvolatelka dále namítla, že krajský úřad při obhlídce na místě nezjistil existující rozpory s projektovou dokumentací, přičemž uvedla, v čem předmětné rozpory spatřuje (nadsvětlík nad hlavními vraty výrobní haly; dveře v severovýchodní obvodové stěně výrobní haly; vrata D3 v severovýchodní obvodové stěně výrobní haly; vrata D2 v průčelí výrobní haly; dva kruhové otvory v průčelí výrobní haly; přístřešek nad hlavními vraty v průčelí výrobní haly, a vrata garáže na st. p. č. 974). Odvolatelka namítla, že krajský úřad neprovedl prohlídku stavby po *aktualizaci PBŘ*, přičemž doplnila, že *stavba požárně bezpečnostnímu řešení ve skutečnosti neodpovídá* (rozdílná pozice vnitřního odběrného místa požární vody, požární potrubí není po celé trase tepelně izolováno, rozdílné větrání ve výrobní hale). Odvolatelka dále uvedla, že ve spisu chybí *stanovisko vlastníka elektrické sítě a stanovisko vlastníka vodovodní sítě*, na které je stavba napojena. Odvolatelka dále uvedla námitky souladu záměru s územně plánovací dokumentací, cíli a úkoly územního plánování a s obecnými požadavky na výstavbu. V této souvislosti uvedla, že záměr je v rozporu se Zásadami územního rozvoje Ústeckého kraje a s návrhem územního plánu obce Kovářská; dále, že Rozhodnutí krajského úřadu nerespektuje § 126 odst. 3 stavebního zákona ve spojení s § 18 odst. 1 téhož zákona (konkrétně vyvážení mezi požadavky na příznivé životní prostředí a hospodářský rozvoj); dále, že Rozhodnutí krajského úřadu nerespektuje § 126 odst. 3 stavebního zákona ve spojení s § 19 odst. 1 písm. o) téhož zákona (konkrétně poznatky z oboru urbanismu - odborná vyjádření Ing. arch. Ivana Kaplana ze dne 19.01.2015, 03.03.2016, a 08.03.2022; poznatky z oboru základního zpracování dřeva - odborný posudek doc. Ing. Moniky Kvietkové, Ph.D.; poznatky z oboru ekologie - odborný posudek Ing. Jakuba Hlavy, Ph.D.; poznatky z oboru hygieny - studie Světové zdravotnické organizace Guidelines for Community Noise, WHO, 1995; *poznatky z oboru dětské psychologie* - studie Světové zdravotnické organizace Guidelines for Community Noise, WHO, 1995 Wikipedia atd.). Dále Odvolatelka uvedla, že podle § 126 odst. 3 stavebního zákona ve spojení s § 14 odst. 2 vyhlášky č. 268/2009 Sb., je třeba přednostně uplatňovat opatření urbanistická před opatřeními chránícími jednotlivé stavby. Dále namítla rozpor s § 126 odst. 3 stavebního zákona ve spojení s § 132 odst. 3 téhož zákona, přičemž odkázala na znalecký posudek Ing. Pavly Kubalové č. 0412_2021 ze dne 25.03.2021. Odvolatelky dále uvedla námitku, ve které citovala ustanovení § 20 odst. 1 a § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. (se zdůrazněním zachování kvality prostředí a odkázala na rozsudek NSS č. j. 2 As 44/2005-116 ze dne 02.06.2006). Odvolatelka dále uvedla námitky, týkající se obtěžování hlukem nad míru přiměřenou poměrům, kdy úvodem odkázala na ustanovení § 1012 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), a na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 3940/2014 ze dne 29.04.2015. Uvedla, že stavební zákon výslovně uvádí, že stavební úřady si mají činit úsudek i o tzv. občanskoprávních námitkách, není-li o nich dosaženo dohody. V této souvislosti dále sdělila, že rovněž tak z judikatury Nejvyššího soudu vyplývá, že v řízení podle stavebního zákona lze uplatnit všechny námitky vycházející z vlastnických práv k pozemkům a stavbám, tedy i námitky obsahově odpovídající § 127 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník,

ve znění pozdějších předpisů, resp. § 1012 a § 1013 občanského zákoníku. Odvolatelka následně popsala, jakým způsobem se jí dotýká hluk z provozu pily, a zejména pak, jaký zásah do Odvolatelčích práv by znamenalo povolení změny v užívání stavby. V této souvislosti Odvolatelka uvedla námitky týkající se zjišťování charakteru a intenzity imisí hluku krajským úřadem, tedy že při zjišťování vycházel z Protokolu č. 58306/2017 ze dne 12.06.2017, vyhotoveného Zdravotním ústavem, vyhotoveného po měření provedeném dne 31.05.2017 a akustické studie vypracované společností EKOLA group, spol. s r. o. v dubnu 2014, námitkami vznesenými Odvolatelkou proti protokolům se však krajský úřad nezabýval, stejně tak doloženým *Akustickým posudkem k projektu „Pila Kovářská“ z hlediska hluku z provozovny*, ze dne 09.04.2021, vypracovaný společností Studio D-akustika s. r. o., U Sirkárny 467/2A, České Budějovice. V této souvislosti dále uvedla, že se krajský úřad vůbec nezabýval charakterem imisí hluku z provozu *pilařského závodu*, a že nezjišťoval a nevyhodnocoval hodnoty ukazatele hlukové zátěže doporučené Světovou zdravotnickou organizací ($LA_{eq,16h}$). Odvolatelka se dále vyjádřila k hlediskům pro posouzení „míry přiměřené poměrům“, přičemž popsala *místní poměry* z jejího pohledu - rekreační a turistická oblast, klidová zóna východní straně ulice Dlouhá, ostatní výrobní provozy nepředstavují hlukovou zátěž pro okolí, noční provoz pily, zvláště rušivý charakter pily – s tím, že krajský úřad k uvedeným charakteristikám nepřihlédl ani je nezohlednil ve svém rozhodnutí; Odvolatelka zde odkázala na rozsudky Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 22 Cdo 2877/2012 ze dne 13.08.2014 a sp. zn. 22 Cdo 3940/2014 ze dne 29.04.2015, a rozsudek NSS č. j. 2 As 44/2006-116 ze dne 02.06.2006. Odvolatelka dále namítla, že krajský úřad nezohlednil porušování veřejnoprávních předpisů provozovatelem pily, a že krajský úřad v souladu s rozsudkem NSS č. j. 8 As 27/2012-113 ze dne 01.11.2012 měl přihlédnout k subjektivním hlediskům. Odvolatelka dále uvedla vybranou argumentaci krajského úřadu k námitce obtěžování hlukem a na tuto pak reagovala. S odkazem na § 127 odst. 4 větu poslední stavebního zákona Odvolatelka uvedla, že veřejný zájem a práva Odvolatelky budou zajištěny především tím, že *povolení bude podmíněno podmínkami, jež budou odrážet popis záměru a předpoklady, na nichž stojí posouzení vlivů záměru*. Požadovanými podmínkami podle názoru Odvolatelky měla být: omezení uvedená v projektové dokumentaci; omezení tvořící předpoklady odborných posudků; předpoklady, na nichž bylo postaveno posouzení vlivů nového užívání stavby na veřejné zdraví; jiné podmínky stanovené krajským úřadem dle jeho uvážení. Konkrétní podmínky Odvolatelka poté jmenovala. Odvolatelka v této souvislosti uvedla argumentaci krajského úřadu týkající se námitky chybějících podmínek a na tuto reagovala. V závěru odvolání Odvolatelka navrhla, aby s ohledem na existenci nesouhlasného závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví ze dne a na povinnost nepřihlížen k závaznému stanovisku KHS ze dne 01.08.2017 bylo Rozhodnutí krajského úřadu změněno tak, že změna v užívání stavby se nepovoluje.

Dne 20.02.2023 učinil spolek Přátelé přírody Krušných hor, z. s., IČO: 05227551, se sídlem Wiesenthalova 1034/6, Praha, podání označené *Námitky proti záměru změny v užívání staveb vedených pod názvem „Pila Kovářská č. p. 227 Kovářská“*. Předmětný spolek uvedl, že *jde o zcela zásadní kvalitativní změnu v účelovém určení staveb z využití pro skladování (prakticky bez vlivu na okolí) na využití pro průmyslový pilařský provoz*. Dále uvedl, že *u provozu dřevozpracujícího závodu je třeba vždy počítat s negativními vlivy na okolí, v důsledku hluku, zvýšené prašnosti, používání motorových paliv, maziv, chemických impregnací, v důsledku výluhů, atp., s tím, že úniky chemie a výluhy mohou ohrozit vodní život v říčce Černá voda a kontaminovat vodní zdroj Přísečnice, a že Hluk může rušit hnízdící ptáky v evropsky cenné lokalitě Ptačí oblast Novodomské rašeliniště*. Předmětný spolek dále uvedl, že Zdroj hluku z pily Kovářská by se stal dominantním v dotčeném území malebného údolí Černá voda a krajinu by znehodnotil pro její uživatele. Proti Rozhodnutí krajského úřadu předmětný spolek namítl, že *neukládá investorovi žádné podmínky s ohledem na zájmy ochrany přírody a krajiny*, a že jeho vydání nepředcházelo sledování a vyhodnocení vlivu provozu na přírodu a krajinu.

Dne 22.02.2023 podala odvolání proti Rozhodnutí krajského úřadu společnost Smart Solutions 4 projects s. r. o., IČO: 08333645, se sídlem Malešická 2855/2b, Praha, v němž požadovala, aby byl povolený provoz pily podmíněn *omezením provozní doby*; prováděním hlučných činností (obrábění dřeva) *výhradně v uzavřeném prostoru pilnice*; prováděním hlučných činností (manipulace se dřevem) *výhradně v jasně vytyčených hranicích, za protihlukovou stěnou; stanovením maximálního ročního pořezu v objemu 900 m³ v souladu s projektovou dokumentací.*

Dne 27.02.2023 krajský úřad obdržel společné odvolání Jürgena Brichty, 11.05.1956, bytem Štúrova 912, Ostrov, Lenky Hurtíkové Čihákové, nar. 30.10.1975, bytem Lesní 247, Perštejn, Karla Václavka, nar. 26.05.1977, bytem Čeradice 97, Žatec, Jakuba Nováka, nar. 27.12.1980, bytem Zdařilá 839/4, Praha 4, Gabriely Mičaníkové, nar. 26.08.1976, bytem Úprkova 664, Praha, Karla Wehrbergera, nar. 15.04.1965, bytem Revoluční 618, Šestajovice, Karla Rádl, nar. 05.09.1940, bytem Jasanová 1493, Brandýs nad Labem, a Markéty Šottové, nar. 26.07.1980, bytem T. G. Masaryka 1068, Horoměřice, jehož obsah byl totožný s obsahem odvolání společnosti Smart Solutions 4 projects s. r. o.

Dne 27.02.2023 krajský úřad obdržel společné odvolání Miroslava Bareše, nar. 30.06.1962, bytem Vejprtská 133, Kovářská, Naděždy Barešové, nar. 13.02.1965, bytem Vejprtská 133, Kovářská, a Wilibalda Scheithauera, nar. 16.12.1970, bytem Vejprtská 133, Kovářská, v němž bylo uvedeno, že z důvodu hlučnosti se nesouhlasí s trvalým provozem stavby.

Krajský úřad písemnostmi č. j. KUUK/037403/2023 ze dne 03.03.2023, sp. zn. KUUK/005877/2020/89, č. j. KUUK/037403/2023 ze dne 03.03.2023, sp. zn. KUUK/005877/2020/89, vyrozuměl účastníky řízení a dotčené orgány o podaných odvoláních a o možnosti se k nim vyjádřit. Této možnosti využil Žadatel a dne 13.03.2023 podal vyjádření, ve kterém se vyjádřil ke společnému odvolání Slavěny Walterové a společnosti KV Cell Services s. r. o. a mj. k poloze nemovitostí v jejich vlastnictví vůči předmětné stavbě. Žadatel se rovněž vyjádřil k charakteru společného odvolání ze dne 27.02.2023. Žadatel dále uvedl stručnou historii předmětné stavby, přičemž uvedl, že *Budova je v katastru nemovitostí uvedena jako „stavba pro výrobu a skladování“, což ve skutečnosti také vždy byla. Rok jejího vzniku se nám bohužel nepodařilo dohledat, ale muselo to být před rokem 1880, kdy už je zakreslena jako součást továrny na fosforové sirky firmy „Jan Theumer“. V první polovině 20. stol. se stala součástí textilního průmyslu, který vznikal postupným sloučením okolních fabrik a po znárodnění je budova součástí rozsáhlého areálu firmy „BENAR“. Firma zaměstnávala až do změny režimu a privatizace cca 200 lidí v třísměnném provozu a dle ještě žijících pamětníků v dotčené budově probíhala výroba a uskladnění dřevěných beden. Po privatizaci převzala celý areál firma Amman-Sponit, která posléze areál prodala panu Vízkovi a v předmětné budově probíhala výroba skleněného nábytku německou firmou, která zde byla v nájmu. Pro neshody s majitelem tuto budovu opustila v roce 2009 a naše firma ji po vyklizení převzala v srpnu 2009. Žadatel poté charakterizoval činnost společnosti, mající provoz v předmětné stavbě, a kladný vztah obyvatel městyse Kovářská k existenci provozu v předmětné stavbě. Žadatel dále popsal směřování urbanistického vývoje městyse Kovářská z jeho pohledu. Žadatel dále uvedl: *Protože hluk z výroby je dle našeho názoru jediným objektivním důvodem pro případné odvolání, nebo nesouhlas s provozem pily, uvedeme následující důvody, proč z našeho pohledu je s hlukem vše v pořádku. V našem provozu proběhla celkem 4 měření hluku (3x nám bylo přikázáno úřady, 1x proběhlo bez našeho vědomí na základě podnětu JUDr. Waltera. Žadatel rovněž uvedl, že Dále je součástí spisu petice nejbližších uživatelů nemovitostí, která potvrzuje neobtěžování hlukem z pily. Dále je jasným důkazem, že městys Kovářská neeviduje žádnou stížnost na hluk z pily (kromě JUDr. Waltera) a to po celou dobu provozu (od roku 2009 do dnešního dne). Žadatel se dále vyjádřil k urbanistické studii městyse Kovářská a k návrhu územního plánu městyse Kovářská. Žadatel se dále stručně vyjádřil k podmínkám pro povolení změny v užívání stavby, které odvolatelé požadují. Přílohou předmětného podání bylo**

vyjádření starosty městyse Kovářská, ke kterému byla přiložena Usnesení RM ze dne 17.05.2019, 21.06.2019 a ze dne 11.03.2021, ve kterých bylo mj. jiné uvedeno, že v době zpracování urbanistické studie městyse Kovářská *existoval v prostorách Pily Kovářská fungující závod Sponit-Amann, který v té době vykazoval 130 pracovních míst. Tento závod kromě jiných provozů vlastnil i truhlářskou dílnu a pracoval tedy v době, kdy se obec hlásila také ke středisku rekreace a zimních sportů.* Dále zde bylo uvedeno, že v době provozu výše uváděné truhlářské dílny, bylo *okolí zatěžováno přiměřeně místním poměrům.* Dále zde bylo uvedeno, že *Dle připravované územně plánovací dokumentace, ale i dle připravovaného strategického plánu rozvoje je zájmem obce podpořit jakoukoli výrobu v lokalitě „bývalého Benaru“, která do obce, při splnění zákonných norem, přinese možnost pracovních míst.*

Dne 21.03.2023 společnost KV Cell Services s. r. o. vzala své odvolání zpět.

Dne 28.03.2023 krajský úřad obdržel podání Odvolatelky, ve kterém reagovala na vyjádření Žadatele.

Přílohou písemnosti č. j. KUUK/052397/2023 ze dne 03.04.2023, sp. zn. KUUK/005877/2020/94, krajský úřad ve dnech 03.04.2023 a 05.04.2023 předložil ministerstvu jako příslušnému odvolacímu orgánu odvolání spolu se správním spisem vedeným ve věci.

Dne 20.04.2023 ministerstvo od Odvolatelky obdrželo doplnění odvolání, ve kterém Odvolatelka k vybraným bodům odvolání doplnila následující. Uvedla, že *Pokud by dotčený orgán státní správy i po upozornění setrval na původním stanovisku, nezbylo by krajskému úřadu, než rozhodnout, že změna v užívání stavby se nepovoluje.* Dále opakovaně namítla, že *Není zajištěna ochrana zaměstnanců osobními ochrannými pracovními pomůckami.* Dále uvedla internetový odkaz na *Videozáznam dokladující běžnou rychlost tzv. posuvu do řezu u stroje UH500, ke kterému uvedla, že Odhadem je rychlost 1 m/s. Rychlost je tak o dva řády vyšší, než při jaké měřil hluchost výrobce (0,06 m/s).* Opětovně uvedla, že *Popis šíření hluku z měřených venkovních zdrojů neobsahuje jakoukoli zmínku o tom, že šíření hluku k měřicímu místu MM2 stojí v cestě budova trafostanice.* Odvolatelka dále opakovaně namítla, že *Stanovisko k trvalému užívání bylo vydáno na základě měření, při kterém byl porušen zákon, a že není používán VZV DESTA schválen k provozu na pozemní komunikaci.* Odvolatelka opět namítla *systémovou podjatost orgánů ochrany veřejného zdraví.* Odvolatelka dále namítla, že *Krajský úřad by měl na místě rovněž sám zjistit splnění dalších opatření vyžadovaných požárně bezpečnostním řešením a že nebyly předloženy revizní zpráva hasičiho vybavení a doklad o montáži uzávěrů, seřízení samouzavíračů a koordinátoru.* Odvolatelka opětovně namítla, že *krajský úřad nezjišťoval a nevyhodnocoval indikátor pro posouzení míry obtěžování tzv. Lden.* Odvolatelka dále uvedla, že *ostatní výrobní provoz v okolí nepředstavují pro okolí hlukovou zátěž, což dokládá mj. připomínka Mgr. Marcely Šilhanové ze dne 4.12.2020 k návrhu územního plánu obce Kovářská.*

Uvedené doplnění odvolání obdrželo ministerstvo rovněž dne 24.04.2023 prostřednictvím krajského úřadu.

Podle § 81 odst. 1 správního řádu může účastník proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak. Ministerstvo nejprve posoudilo, zda odvolání byla podána k tomu oprávněnými subjekty a v zákonné lhůtě podle § 83 odst. 1 správního řádu. Ministerstvo v této souvislosti zjistilo, že Miroslav Bareš, Naděžda Barešová, Wilibald Scheithauer, Jakub Novák, Karel Wehrberger a Karel Rádl, nevlastní ke dni vydání tohoto rozhodnutí v katastrálním území Kovářská, příp. v katastrálním území Černý Potok, žádnou nemovitost. Ministerstvo dále uvádí, že krajský úřad Karla Václavka nezahrnul do okruhu účastníků řízení ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu, přičemž ministerstvo neshledalo, že by krajský úřad pochybil, neboť ověřilo, že vzhledem ke vzdálenosti a poloze v území nemovitosti ve vlastnictví této osoby nebyly splněny předpoklady možného dotčení předmětným záměrem. Odvolání Miroslava Bareše, Naděždy Barešové, Wilibalda Scheithauera, Jakuba Nováka, Karla Wehrbergera, Karla Rádra

a Karla Václavka jsou odvolání nepřipustná, a proto ministerstvo podle § 92 odst. 1 správního řádu společně odvolání Miroslava Bareše, Naděždy Barešové a Wilibalda Scheithauera, a společně odvolání Jakuba Nováka, Karla Wehrbergera, Karla Rádla a Karla Václavka, zamítlo jako nepřipustná, jak uvedlo ve výroku II výrokové části tohoto rozhodnutí.

Dále ministerstvo zjistilo, že Rozhodnutí krajského úřadu bylo oznámeno všem účastníkům řízení, tedy i Mgr. Slavěně Walterové, společnosti Smart Solutions 4 projects s. r. o., Jürgenovi Brichtovi, Lence Hurtíkové Čihákové, Gabriele Mičaníkové a Markétě Šottové, prostřednictvím veřejné vyhlášky, kdy takto oznamovaná písemnost se podle § 25 odst. 2 správního řádu vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé. V daném případě bylo Rozhodnutí krajského úřadu vyvěšeno na úřední desce krajského úřadu dne 27.01.2023 a sejmuto dne 15.02.2023, tedy ve smyslu výše uvedeného bylo Rozhodnutí krajského úřadu oznámeno všem účastníkům řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu dne 11.02.2023. Lhůta pro odvolání, která činí 15 dnů, tedy počala běžet dne 12.02.2023 a její konec připadl na den 27.02.2023.

Odvolání Mgr. Slavěny Walterové, datované dnem 13.02.2023, podané dne 13.02.2023 prostřednictvím datové schránky zmocněnce JUDr. Jana Waltera je včasné a přípustné. Odvolání společnosti Smart Solutions 4 projects s. r. o., datované dnem 22.02.2023, podané dne 22.02.2023 jednatelem společnosti prostřednictvím datové schránky je včasné a přípustné. Společně odvolání Jürgen Brichty, Gabriely Mičaníkové, Lenky Hurtíkové Čihákové a Markéty Šottové, datované dnem 03.02.2023, podané dne 27.02.2023 v konvertované podobě prostřednictvím datové schránky JUDr. Jana Waltera je včasné a přípustné.

Ministerstvo z hlediska jemu svěřených pravomocí dále přezkoumalo na základě výše uvedených přípustných a včasných odvolání Rozhodnutí krajského úřadu z hledisek stanovených § 89 odst. 2 správního řádu, tj. jeho soulad s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v odvoláních, a rozhodlo, jak uvedlo ve výroku I výrokové části tohoto rozhodnutí, s ohledem na následující skutkové a právně relevantní okolnosti:

Ministerstvo připomíná, že předmětem posouzení věci aťahované krajským úřadem v řízení v I. stupni byla žádost ze dne 25.07.2013 o změnu v užívání stavby, která není podmíněna změnou dokončené stavby, a posouzení této žádosti na základě předložených podkladů, spisového materiálu a důkazů, vyžádaných a doplněných v předchozím řízení vedeném příslušným stavebním úřadem, pověřeným stavebním úřadem a krajským úřadem.

Ministerstvo v obecné rovině uvádí, že podle § 126 odst. 1 stavebního zákona lze stavbu užívat jen k účelu vymezenému zejména v kolaudačním rozhodnutí, v oznámení o užívání stavby nebo v kolaudačním souhlasu. Nevyžaduje-li stavba kolaudaci podle § 119 odst. 1 tohoto zákona, lze ji užívat jen k účelu vymezenému v povolení stavby. Podle § 126 odst. 3 stavebního zákona změna v užívání stavby musí být v souladu s územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování, s obecnými požadavky na výstavbu, s veřejnými zájmy chráněnými tímto zákonem a se zvláštními právními předpisy. Podle § 126 odst. 4 stavebního zákona, pokud je změna v užívání stavby podmíněna změnou dokončené stavby, která vyžaduje ohlášení nebo stavební povolení, stavební úřad projedná změnu dokončené stavby.

Podle § 127 odst. 1 stavebního zákona změnu v užívání stavby, která není podmíněna změnou dokončené stavby, oznamuje stavebnímu úřadu osoba, která má ke stavbě vlastnické právo nebo prokáže právo změnit užívání stavby. Oznámení obsahuje popis a odůvodnění zamýšlené změny, její rozsah a důsledky. K oznámení se připojí doklad o vlastnickém právu ke stavbě, nelze-li vlastnické právo ověřit v katastru nemovitostí dálkovým přístupem, popřípadě souhlas vlastníka stavby se změnou v užívání, dokumentace s vyznačením stávajícího a nového způsobu

užívání jednotlivých místností a prostorů, stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury, na kterou je stavba napojena, pokud to změna v užívání stavby vyžaduje, a závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů vyžadovaná zvláštními právními předpisy nebo tímto zákonem. Podle odst. 2 tohoto ustanovení, je-li oznámení úplné a oznámená změna v účelu užívání splňuje podmínky podle § 126 odst. 3, nedotýká se práv třetích osob, nejde o záměr, pro který je vyžadováno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí, nevyžaduje podrobnější posouzení účinků na okolí, nevyžaduje zkušební provoz nebo není třeba stanovit podmínky pro užívání nebo podmínky k zajištění ochrany veřejných zájmů, stavební úřad vydá souhlas se změnou v užívání stavby do 30 dnů ode dne podání oznámení. Podle § 127 odst. 4 stavebního zákona, dojde-li stavební úřad k závěru, že oznámení není úplné nebo změna v užívání stavby nesplňuje podmínky pro vydání souhlasu se změnou v užívání stavby, rozhodne usnesením, že oznámenou změnu v užívání projedná v řízení; toto usnesení se oznamuje pouze oznamovateli a nelze se proti němu odvolat. Podané oznámení se považuje za žádost o povolení změny v užívání stavby; řízení je zahájeno právní mocí usnesení. Pokud je to pro posouzení změny v užívání stavby nezbytné, vyzve stavební úřad oznamovatele k doplnění dalších podkladů. Bude-li oprávněnou osobou podána žádost o povolení, je zahájeno řízení a usnesení se nevydává. Povolení ke změně v užívání stavby obsahuje kromě náležitostí souhlasu podmínky pro nový účel užívání stavby, kterými se zajistí ochrana veřejných zájmů nebo práv účastníků řízení. Obsahové náležitosti oznámení a jeho příloh, souhlasu, rozhodnutí o změně v užívání stavby a jejich příloh stanoví prováděcí právní předpis (§ 127 odst. 6).

Podle § 192 odst. 1 stavebního zákona se na postupy a řízení použijí ustanovení správního řádu, pokud tento zákon nestanoví jinak.

K podkladům pro vydání rozhodnutí a ke zjištění stavu věci ministerstvo uvádí, že tyto otázky jsou stanoveny v základních zásadách správního řízení správního řádu (§ 2 odst. 2 a 4, § 3, § 6 odst. 1 či § 8 odst. 2 tohoto zákona). Podklady pro vydání rozhodnutí jsou stanoveny ustanovením § 50 správního řádu. Podle § 50 odst. 1 správního řádu to mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci (§ 50 odst. 4). Dále podle § 52 správního řádu jsou účastníci řízení povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.

Ministerstvo v odvolacím řízení ověřilo, že krajský úřad vyhodnotil, zda posuzovaný záměr naplňuje ustanovení § 127 odst. 3 stavebního zákona mj. uvedl, že záměr je v souladu s cíli a úkoly územního plánování, s obecnými požadavky na výstavbu, s veřejnými zájmy chráněnými stavebním zákonem a se zvláštními právními předpisy. Dále uvedl, že předmětná stavba, se nachází v městysu Kovářská, který nemá platný územní plán, a tedy podle § 2 odst. 1 písm. d) stavebního zákona, nemá-li obec zastavěné území vymezené územním plánem, je zastavěným územím zastavěná část obce vymezená k 01.09.1966 a vyznačená v mapách evidence nemovitosti. Předmětná stavba se tedy nachází v zastavěném území ve smyslu výše uvedeného. Krajský úřad dále uvedl, že pro území obce Kovářská je zpracována urbanistická studie, podle které se předmětné stavby nachází na ploše „výrobní a zemědělské plochy“, jejíž hlavní využití je dle textové části urbanistické studie výroba, a lze tak konstatovat, že budoucí užívání předmětných staveb je v souladu s urbanistickou studií. Nedojde k žádným podstatným změnám vzhledu stavby, který by měnil a narušoval charakter území či architektonické a urbanistické hodnoty území. Krajský úřad na podkladě předložené dokumentace s vyznačením stávajícího a navrhovaného způsobu užívání jednotlivých místností a prostorů zjistil, že záměr nevyžaduje provedení změny stavby ani nového příjezdu, nemá nové

požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, nevyžaduje ani vybudování technického případně jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby. Krajský úřad dále uvedl, že se jedná o stávající stavby ve stávajícím výrobním areálu se stávající účelovou komunikací a se stávajícími rozvody technické infrastruktury. Stavba je napojena na stávající sítě, které kapacitně vyhovují uvažovanému záměru a nevyžadují žádná další opatření. Krajský úřad dále shledal, že projednávaná změna v užívání stavby vyhovuje obecným požadavkům na využívání území, stanoveným v § 20 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění účinném do 04.10.2021 (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“). Při zjišťování, zda je záměr změny v užívání stavby v souladu s veřejným zájmem chráněným stavebním zákonem (§ 132 odst. 3 stavebního zákona) a zvláštními právními předpisy, krajský úřad mimo jiné uvedl, že vycházel ze stanovisek dotčených orgánů. Dále uvedl, že byla předložena souhlasná stanoviska dotčených orgánů, přičemž z nich nevyplývají nároky na další opatření nebo provedení změny stavby, neboť dotčené orgány nestanovily žádné podmínky pro povolení nového účelu užívání stavby; připomínky Městského úřadu v Kadani uvedené v souhrnném vyjádření ze dne 24.07.2017 krajský úřad uvedl ve výroku svého Rozhodnutí.

Jelikož dne 01.12.2021 nabyl účinnosti zákon č. 415/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů (dále jen „novela zákona o požární ochraně“), a následně dne 11.12.2021 pak nabyla účinnosti vyhláška č. 460/2021 Sb., o kategorizaci staveb z hlediska požární bezpečnosti a ochrany obyvatelstva (dále jen vyhláška o kategorizaci staveb“), krajský úřad písemností ze dne 08.04.2022 mj. požádal HZS v rámci součinnosti o sdělení *do jaké kategorie dle vyhlášky č. 460/2021 Sb. by měla být předmětná stavba zařazena*. HZS písemností doručenou krajskému úřadu dne 03.05.2022 sdělil, že *...se jedná o stavbu kategorie I. U těchto staveb se podle § 40 odst. 1 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, v platném znění, státní požární dozor nevykonává*. Na podkladě výše uvedených skutečností a zjištění krajský úřad písemností ze dne ze dne 03.08.2022 požádal Jaroslavu Tyrnerovou, zpracovatelku požárně bezpečnostního řešení stavby *Pila Kovářská č. p. 227, Kovářská*, o zajištění souladu předmětného požárně bezpečnostního řešení stavby s platnými právními předpisy. Na základě výše uvedené písemnosti krajského úřadu zaslala Jaroslava Tyrnerová dokument *D.1.3.1: Požárně bezpečnostní řešení – hodnocení zpracovatele* ze dne 15.08.2022, a následně i aktuální požárně bezpečnostní řešení stavby, vypracovaného Jaroslavou Tyrnerovou v prosinci 2016, ze kterého dokument *D.1.3.1: Požárně bezpečnostní řešení – hodnocení zpracovatele* ze dne 15.08.2022 vycházel. Ministerstvo uvádí, že krajský úřad v souladu s § 40 odst. 1 a 2 novely zákona o požární ochraně uvedl závěr, že vycházel z požárně bezpečnostního řešení předloženého žadatelem, přičemž zpracovatelka požárně bezpečnostního řešení deklarovala, že stavba a její užívání z hlediska požární bezpečnosti a ochrany vyhovuje platným právním předpisům.

Ministerstvo na základě shora uvedeného uvádí, že krajský úřad splnil povinnost prvostupňového správního orgánu, neboť posoudil žádost o povolení změny v užívání stavby ze dne 25.07.2013 a k ní přiložené podklady podle hledisek upravených v § 126 odst. 3 stavebního zákona a § 127 odst. 4 téhož zákona, tj. soulad s územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování, s obecnými požadavky na výstavbu, s veřejnými zájmy chráněnými stavebním zákonem a se zvláštními právními předpisy. Krajský úřad se zabýval otázkou, zda nedojde k žádným podstatným změnám vzhledu stavby, který by měnil a narušoval charakter území či architektonické a urbanistické hodnoty území. Krajský úřad rovněž posuzoval, zda předmětnou změnou v užívání stavby dojde k ovlivnění okolní obytné zástavby a jednotlivých složek životního prostředí, resp. zda se bude jednat o ovlivnění přiměřené, přičemž mj. vycházel ze souhlasných závazných stanovisek a vyjádření dotčených orgánů. V této souvislosti je nutné zdůraznit, že souhlasné závazné stanovisko KHS ze dne 01.08.2017 bylo vydáno též na základě výsledků měření provedeného při zkušebním provozu předmětné stavby. Krajský úřad dále zohlednil rozsah povolované změny v užívání stavby,

navrhovaný způsob užívání a specifika dané lokality. Krajský úřad rovněž zajistil uvedení požárně bezpečnostního řešení stavby do souladu s platnými právními předpisy. Ministerstvo s ohledem na výše uvedené konstatuje, že krajský úřad dostatečným způsobem prokázal, že projednávaná změna užívání stavby splňuje všechny podmínky stanovené předmětnými ustanoveními, bylo proto na místě, když krajský úřad předmětnou změnu v užívání stavby podle § 127 odst. 4 stavebního zákona povolil.

K jednotlivým námitkám odvolatelů ministerstvo uvádí následující:

Námítky Mgr. Slavěny Walterové:

Ministerstvo k námitkám Odvolatelky nejprve uvádí, že z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že účastník řízení může namítat pouze porušení svých práv, a nikoliv také práv jiného subjektu nebo veřejného zájmu, pokud nejde o subjekt, kterému ve správním řízení zvláštní zákon přiznává oprávnění prosazovat a obhajovat zájmy společnosti. Oprávnění hájit veřejný zájem mají dotčené správní orgány. Rovněž krajský úřad uvedl následující. *KÚ ÚK, UPS obecně uvádí, že dle § 114 odst. 1 stavebního zákona může účastník řízení uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Na základě uvedeného lze konstatovat, že některé námitky uvedený rozsah překračují, případně podatelka neuvádí, jak je namítanými skutečnostmi dotčena. KÚ ÚK, UPS se přesto všemi námitkami nad rámec zabýval.* Ministerstvo se rovněž nad rámec svých povinností vyjádřilo ke všem námitkám Odvolatelky.

Ministerstvo k námitce, že Rozhodnutí je nedostatečně odůvodněné, uvádí, že Rozhodnutí krajského úřadu je odůvodněno v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu, tedy krajský úřad uvedl důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků. Krajský úřad odůvodnil své Rozhodnutí na stranách 2-34, kde uvedl všechny skutečnosti podstatné pro posouzení souladu předmětného záměru s ustanoveními § 126 odst. 3 stavebního zákona a § 127 odst. 4 téhož zákona, a vypořádal všechny námitky vznesené do řízení. K tomu ministerstvo v obecné rovině uvádí, že nelze reagovat na každé dílčí tvrzení a obsáhle jej vyvracet; úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem podaných námitek. Pro stručnost lze také odkázat na část důkladného odůvodnění rozhodnutí správního orgánu či závazného stanoviska dotčeného orgánu. Zrušit rozhodnutí pro nedostatečné odůvodnění je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí věcně přezkoumat. S ohledem na shora uvedené ministerstvo uvádí, že námitce nelze přisvědčit.

Ministerstvo k námitce, že nebylo rozhodnuto o změně vlivu užívání stavby na území, nejprve uvádí, že podle § 81 odst. 2 stavebního zákona rozhodnutí o změně vlivu užívání stavby na území vyžadují takové změny v užívání stavby, pro které je vyžadováno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí nebo mají nové nároky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu. Ministerstvo dále uvádí, že v řízení o odvolání proti rozhodnutí krajského úřadu ze dne 26.01.2021 si v rámci součinnosti správních orgánů požádalo dotčený orgán odbor životního prostředí krajského úřadu, nadřízený dotčenému orgánu Městského úřadu v Kadani, o vyjádření k námitkám směřujícím do jejich působnosti, které byly obdobného obsahu jako námitky proti nyní napadenému Rozhodnutí krajského úřadu. Odbor životního prostředí krajského úřadu v písemnosti č. j. KUUK/086974/2021/ZPZ ze dne 19.07.2021, sp. zn. KUUK/073668/2021/2/ZPZ/V-3915, mimo jiné sdělil, odbor životního prostředí krajského úřadu podle § 20 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí vykonává státní správu v oblasti posuzování vlivů na životní prostředí. Dále uvedl, že uvedený záměr krajský úřad s odborem životního prostředí krajského úřadu interně konzultoval v roce

2014 z pohledu posuzování vlivů, a že *Současně bylo v tomto období vydáno vyjádření čj. 1465/ZPZ/2014-7 ze dne 22. 4. 2014, ve kterém byla působnost z pohledu zákona o posuzování vlivů na životní prostředí vyloučena.* Ministerstvo dále zjistilo, že rovněž nové nároky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu záměr nemá, neboť předmětný záměr je napojen na stávající veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, a nevyžaduje jejich zkapacitnění. Ministerstvo uvádí, že námitce nelze přisvědčit, neboť nebyly naplněny podmínky ustanovení § 81 odst. 2 stavebního zákona.

Odvolatelka namítala, že nebyly splněny předpoklady pro atrakci k čemuž ministerstvo uvádí následující. Nadřízený správní orgán má k dispozici opatření nejen proti nečinnosti správního orgánu již existující (§ 80 odst. 1 a 2 správního řádu), ale i nečinnosti předpokládané (§ 80 odst. 3 správního řádu). Podle § 80 odst. 3 správního řádu může opatření proti nečinnosti nadřízený správní orgán učinit i v případě, kdy je z okolností zjevné, že věcně a místně příslušný správní orgán nedodrží lhůtu stanovenou pro vydání rozhodnutí o žádosti nebo zahájit řízení z moci úřední anebo v řízení řádně pokračovat. Podle § 80 odst. 4 písm. b) správního řádu jedním z prostředků ochrany před nečinností je, že nadřízený správní orgán může usnesením převzít věc a rozhodnout namísto nečinného správního orgánu. Ministerstvo s ohledem na výše uvedené konstatuje, že předmětné námitce Odvolatelky nelze přisvědčit.

Odvolatelka dále namítla, že *Nebyla projednána změna dokončené stavby* podle § 126 odst. 4 stavebního zákona, která podle názoru Odvolatelky měla být projednána, neboť uvedení *skutečného stavu budovy výrobní haly* do souladu s *projektovou dokumentací vyžádalo, a ještě vyžádá, řadu stavebních úprav, a to takových, které nespádají do režimu § 103 odst. 1 stavebního zákona,* tyto stavební úpravy pak Odvolatelka následně jmenovala (výměna oken za nečleněná; zazdění okenních otvorů v JZ obvodové zdi; zazdění nedokumentovaných otvorů; výměna vrat D1; výměna vrat D2; výměna vrat D3; výměna vrat garáže; sejmutí stříšky; zazdění kruhových otvorů v průčelí). Ministerstvo uvádí, že řízení o žádosti o povolení změny v užívání stavby je řízení návrhové, v němž správní orgán posuzuje návrh stavebníka. V daném případě je v podané žádosti ze dne 25.07.2013 uvedena jediná stavební úprava, a to *výměna výplní otvorů.* Krajský úřad takto formulovanou žádost vyhodnotil jako žádost o změnu v užívání stavby bez stavebních úprav, které by vyžadovaly souhlas, stavební povolení či jiné opatření stavebního úřadu, neboť posoudil povahu v žádosti uvedené stavební úpravy (výměna okenních výplní) následovně: *Výměna okenních výplní nevyžadovala souhlas či povolení dle stavebního zákona.* Krajský úřad rovněž výše uvedeným způsobem vymezil předmět řízení ve výrokové části Rozhodnutí. Řízení o povolení změny v užívání stavby a Rozhodnutí krajského úřadu je tak v souladu s žádostí ze dne 25.07.2013. Pokud se týká stavebních úprav jmenovaných Odvolatelkou, (vyjma výměny okenních výplní ve výrobní hale), ministerstvo uvádí, že žádost ze dne 25.07.2013 o povolení změny v užívání stavby žádné takové stavební úpravy nezahrnovala, a krajský úřad nepochybil, když posoudil žádost ze dne 25.07.2013 shora popsaným způsobem, neboť, jak již bylo uvedeno, správní orgány jsou obsahem podané žádosti vázány; jedná se o stavební úpravy, na které se předmětná žádost, a tedy ani Rozhodnutí krajského úřadu nevztahuje. Ministerstvo s ohledem na výše uvedené uzavírá, že námitky týkající se stavebních úprav jmenovaných Odvolatelkou směřují mimo předmět tohoto řízení a nelze jim proto přisvědčit.

Pokud se týká námitek týkajících se popisu záměru a jeho odůvodnění, Odvolatelka zejména uvedla, že dokumentace (dostatečně) neuvádí, zda jako surovina bude použito výlučně dřevo zdravé anebo i dřevo napadené houbami, plísněmi či parazity; jakým způsobem bude nakládáno s kůrou; popis technologie používané při skládání dřeva; jak bude nakládáno s pilinami; technickou způsobilost dopravní infrastruktury, na níž jsou stavby napojeny; provozní řád; údaje o typech a hmotnosti vozidel zavážejících suroviny a vozidel odvázejících výrobky; řešení výjezdu nákladních vozidel z areálu; řešení zablokování dopravní komunikace při vykládce surovin a nakládce výrobků; řešení nebezpečného křížení se silnicí III/22436;

údaje o maximální spotřebě vody a elektřiny; údaje o způsobu hrubé přípravy surového materiálu ve venkovním prostoru; údaje o četnosti, době a místě používání vysokozdvížného vozíku ve venkovním prostoru; údaj o způsobu příčného dělení dřeva; údaj o existenci vzduchotechnického zařízení; vymezení podoby vrat pilnice; řešení účinků spojených s výstražnou signalizací vysokozdvížného vozíku; řešení důsledků zamýšlené změny spočívajících v možném narušení ochranného pásma trafostanice ČEZ a omezení přístupu k této trafostanici. Odvolatelka uvedla, že projektová dokumentace neřeší důsledky zamýšlené změny v užívání stavby na ochranu vodního zdroje před možnými úniky provozních kapalin; na ochranu hnízdění chráněných druhů ptáků v nedaleké ptačí oblasti Novodomské rašeliniště – Kovářská; a nejsou řešeny důsledky změny v užívání stavby ve stávajících poměrech, sociálních a ekologických vztazích. Ministerstvo k těmto námitkám uvádí, že při posuzování změny v užívání stavby je třeba identifikovat podstatu navrhované změny a dopady, které tato změna užívání stavby vyvolává, tedy posoudit změny v užívání podle kritérií uvedených v § 126 odst. 3 stavebního zákona. Žádost o povolení změny v užívání stavby musí být dostatečná natolik, aby byl stavební úřad na jejím základě schopen posoudit výše uvedená hlediska. Ministerstvo k posuzovanému případu uvádí, že jelikož krajský úřad na podkladě předložené žádosti ze dne 25.07.2013 ve svém Rozhodnutí uvedl všechny skutečnosti podstatné pro posouzení souladu předmětného záměru s ustanoveními § 126 odst. 3 stavebního zákona a § 127 odst. 4 téhož zákona, a dostatečným způsobem vypořádal námitky vznesené do řízení, lze uvést, že žádost ze dne 25.07.2013 byla dostatečná a předmětné námitky tak nelze přisvědčit.

Pokud se týká námitky, že ve spisu chybí *stanovisko vlastníka elektrické sítě a stanovisko vlastníka vodovodní sítě*, na které je stavba napojena, ministerstvo uvádí, že podle § 181 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění účinném do 19.04.2018 (dále jen „vyhláška č. 503/2006 Sb.“), oznámení změny v užívání stavby vlastníkem stavby, nebo osoba, která prokáže právo změnit užívání stavby, podává na formuláři, jehož obsahové náležitosti jsou stanoveny v příloze č. 14 k této vyhlášce. V části B tohoto formuláře jsou uvedeny přílohy, které je třeba k oznámení doložit. Podle tohoto formuláře se stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury (a tedy i elektrické sítě a vodovodní sítě), na kterou je stavba napojena, přikládají pouze tehdy, jestliže to změna v užívání stavby vyžaduje. V daném případě bylo na podkladě předložené dokumentace zjištěno, že záměr nemá nové požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu. Předmětné námitky tak nelze přisvědčit.

Ministerstvo k námitkám Odvolatelky směřujícím proti popisu záměru v dokumentaci, který je dle Odvolatelky nevěrohodný (údaj o plánovaném objemu výroby neodpovídá skutečné výrobní kapacitě; údaje o jednotlivých pracovních krocích neodpovídají realitě provozu dřevařského závodu; popsaný způsob likvidace pilin neodpovídá realitě provozu dřevařského závodu), uvádí, že nelze předjímat skutečnost, že Žadatel v dokumentaci záměrně uvedl údaje neodpovídající skutečnosti. Odvolatelka uvedla, že *Pracovníkům Zdravotního ústavu se sídlem v Ústí nad Labem, kteří dne 31.5.2017 prováděli měření hluku pilařského závodu..., sdělil provozovatel již reálné údaje o objemu zpracovávaného dřeva*. Ministerstvo uvádí, že není proti ničemu, když zpracovatel projektové dokumentace v ní uvede návrh plánovaného objemu výroby či návrh jednotlivých pracovních kroků, zásadní je to, zda při zpracování skutečného objemu výroby a při učinění pracovních kroků, nedojde k nepřiměřenému ovlivnění okolní obytné zástavby a jednotlivých složek životního prostředí. Pokud se týká námitky směřující proti popsanému způsobu likvidace pilin, ministerstvo uvádí, že nelze ani na základě hypotetických úvah předjímat, že Žadatel nemůže být schopen likvidovat piliny způsobem, uvedeným v dokumentaci. Je nutné vzít na vědomí, že se jedná o návrhové řízení, v němž správní orgán posuzuje návrh stavebníka. Ministerstvo předmětným námitkám nepřisvědčuje.

Odvolatelka dále uvedla námitky týkající se požárně bezpečnostního řešení stavby, přičemž konkrétně namítala nedostatky požárně bezpečnostního řešení stavby (že v něm nejsou

dostatečně řešeny vnější zdroje požární vody; že v něm není konkrétně řešena přístupová komunikace ke stavbě, že v něm není zhodnoceno technické a technologické zařízení výrobních prostor, a že v něm nejsou dostatečně řešeny odstupy s ohledem na blízký objekt trafostanice), a dále v této souvislosti namítla, že krajský úřad neprovedl prohlídku stavby po *aktualizaci PBR*, přičemž doplnila, že *stavba požárně bezpečnostnímu řešení ve skutečnosti neodpovídá* (rozdílná pozice vnitřního odběrného místa požární vody, požární potrubí není po celé trase tepelně izolováno, rozdílné větrání ve výrobní hale). Ministerstvo je toho názoru, že v daném případě se nejedná o námitky, které jsou spojeny s přímým dotčením na právech zakládajících účastenství Odvolatelky, tedy že se požárně bezpečnostní řešení stavby nemůže promítnout do vlastnických a jiných práv Odvolatelky. Odvolatelce svědčí vlastnické právo k pozemkům p. č. st. 24, p. č. 753/1, 755/2, 754/1, vše v k. ú. a ke stavbě č. p. 132 na pozemku p. č. st. 24, vše v k. ú. Kovářská. Ministerstvo z internetových stránek mapy.cz měřením zjistilo, že vzdušná vzdálenost mezi pozemkem s umístěnou stavbou ve vlastnictví Odvolatelky a povolovanou stavbou totiž činí cca 200 m. V rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 136/2022 – 78 ze dne 16.08.2022 se k této problematice uvádí, že *V případě žalobce a) činí vzdálenost mezi jeho pozemkem a povolovanou stavbou 37 m. Tuto vzdálenost již považuje Nejvyšší správní soud za hraniční z hlediska možného dotčení práv požárně bezpečnostním řešením stavby a spíše se přiklání k tomu, že na takovou vzdálenost již ohrožení požárně bezpečnostním řešením stavby není zcela zjevné.* Ministerstvo proto na základě výše uvedeného skutkového zjištění uvádí, že Odvolatelka nemůže být požárně bezpečnostním řešením stavby dotčena. Ministerstvo přesto uvádí, že podle § 40 odst. 2 zákona o požární ochraně pro stavbu uvedenou v § 39 odst. 1 písm. b), c) nebo d) se zpracovává požárně bezpečnostní řešení podle zvláštního právního předpisu. V požárně bezpečnostním řešení jeho zpracovatel prokazuje shodu navrhovaného záměru stavby s technickými podmínkami požární ochrany pro navrhování staveb stanovenými prováděcím právním předpisem. Ministerstvo uvádí, že v daném případě byl v souladu s uvedeným ustanovením předložen dokument *D.1.3.1: Požárně bezpečnostní řešení – hodnocení zpracovatele* ze dne 15.08.2022, vyhotovený Jaroslavou Tyrnerovou, zpracovatelkou požárně bezpečnostního řešení stavby, ve kterém deklarovala, že stavba a její užívání vyhovuje z hlediska požární bezpečnosti a ochrany současně platným právním předpisům. Ministerstvo předmětné námitce nepřisvědčuje.

Odvolatelka dále uvedla námitky proti postupu krajského úřadu ve vztahu k podkladovým správním aktům: popis jednotlivých konkrétních zjištění učiněných krajským úřadem z podkladových správních aktů a zdůvodnění úvah, kterými se přitom řídil, jsou zcela nedostatečné; krajský úřad se náležitě nezabýval skutkovými východisky podkladových správních aktů; krajský úřad se náležitě nezabýval podmínkami závazného stanoviska KHS ze dne 11.06.2014; krajský úřad měl po vydání nesouhlasného závazného stanoviska ministerstva zdravotnictví žádost zamítnout; krajský úřad neměl přihlížet k závaznému stanovisku KHS ze dne 01.08.2017; krajský úřad měl učinit podnět k přezkumu závazného stanoviska KHS z 01.08.2017; podkladové správní akty k projektové dokumentaci jsou bez výjimky neurčité – nevymezují jednoznačně, jaká projektová dokumentace byla posuzována. Ministerstvo nemůže přisvědčit námitce, že se krajský úřad náležitě nezabýval skutkovými východisky podkladových správních aktů, a že popis jednotlivých konkrétních zjištění učiněných krajským úřadem z podkladových správních aktů a zdůvodnění úvah, kterými se přitom řídil, jsou zcela nedostatečné. Krajský úřad se podkladovými správními akty zabýval v odůvodnění svého Rozhodnutí na str. 8 a dále v rámci vypořádávání námitek Odvolatelky, a to na str. 10, 13, 14, 16, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 32. Dle rozsahu a obsahu jednotlivých zdůvodnění ministerstvo konstatuje, že se krajský úřad podkladovými správními akty zabýval dostatečně. Jelikož se námitka týkala dostatečnosti odůvodnění krajského úřadu týkající se podkladových správních aktů, ministerstvo nepovažuje za účelné jednotlivé úvahy a závěry krajského úřadu na tomto místě citovat a toliko na ně odkazuje. Ministerstvo k námitce, že se krajský úřad náležitě nezabýval podmínkami závazného

stanoviska KHS ze dne 11.06.2014, uvádí, že závazné stanovisko KHS ze dne 11.06.2014 bylo vydáno *knávrhu projektové dokumentace změny užívání stavby*, a nikoliv jako podklad pro řízení o žádosti ze dne 25.07.2013. Podkladem pro řízení o žádosti o povolení změny v užívání stavby je závazné stanovisko KHS ze dne 01.08.2017, které vychází mimo jiné ze závazného stanoviska KHS č. j. KHSUL 57439/2016 ze dne 20.12.2016, a proto KHS ve svém závazném stanovisku ze dne 01.08.2017 též ověřila, že *podmínky závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje se sídlem v Ústí nad Labem, které bylo vydáno ke zkušebnímu provozu předmětné stavby (č.j. KHSUL 57439/2016 ze dne 20. prosince 2016) byly splněny*, k čemuž je příslušná právě KHS. Z výše uvedených důvodů ministerstvo této námitce nepřisvědčuje. Ministerstvo k námitce, že krajský úřad měl po vydání nesouhlasného závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví žádost zamítnout, uvádí, že předmětem tohoto odvolacího řízení je přezkum rozhodnutí krajského úřadu ze dne 27.01.2023 a řízení, které jeho vydání předcházelo. Námitka Odvolatelky se týká závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví ze dne 10.05.2016, kterým bylo podle § 149 odst. 5 správního řádu, v tehdy platném znění, změněno závazné stanovisko KHS ze dne 14.01.2015 tak, že se s trvalým užíváním stavby nesouhlasí, což bylo následně důvodem, pro který krajský úřad v odvolacím řízení rozhodnutím ze dne 16.11.2016 zrušil rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 08.02.2016 zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Předmětná námitka tedy směřuje proti rozhodnutí krajského úřadu ze dne 16.11.2016, a v tomto řízení je proto nedůvodná. Odvolatelka namítla, že krajský úřad měl po vydání nesouhlasného závazného stanoviska MZ žádost zamítnout, a to podle názoru Odvolatelky z následujícího důvodu. *Dne 10.5.2016 vydalo Ministerstvo zdravotnictví závazné stanovisko č.j. MZDR 77461/2015-11/OVZ, kterým změnilo závazné stanovisko KHS ze dne 14.1.2015, č.j. KHSUL 625/2014, k trvalému užívání stavby tak, že s trvalým užíváním stavby „Pila Kovářská č.p. 227, Kovářská se nesouhlasí. ... Ministerstvo zdravotnictví nevydalo žádné nové závazné stanovisko, kterým by své nesouhlasné závazné stanovisko z 10.5.2016 změnilo. Změnit nesouhlasné závazné stanovisko ministerstva nemohlo ani souhlasné závazné stanovisko KHS z 1.8.2017, neboť bylo vydáno podřízeným správním orgánem a nadto se k němu nepřihlíží z důvodu podle ust. § 4 odst. 4 stavebního zákona.* V návaznosti na tuto námitku Odvolatelka uvedla námitku, že krajský úřad neměl přihlížet k závaznému stanovisku KHS ze dne 01.08.2017. Ministerstvo v obecné rovině uvádí, že podle § 4 odst. 4 stavebního zákona je dotčený orgán vázán svým předchozím stanoviskem nebo závazným stanoviskem. Navazující stanoviska nebo navazující závazná stanoviska mohou dotčené orgány v téže věci uplatňovat pouze na základě nově zjištěných a doložených skutečností, které nemohly být uplatněny dříve a kterými se podstatně změnily podmínky, za kterých bylo původní stanovisko nebo závazné stanovisko vydáno, nebo skutečností vyplývajících z větší podrobnosti pořízené územně plánovací dokumentace nebo podkladů pro rozhodnutí nebo jiný úkon orgánu územního plánování nebo stavebního úřadu podle tohoto zákona, jinak se k nim nepřihlíží. Z uvedeného ustanovení tedy vyplývají podmínky, za kterých dotčené orgány mohou vydat navazující závazné stanovisko, které byly v daném případě splněny, neboť po vydání závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví ze dne 15.05.2016 bylo následně dne 31.05.2017 Zdravotním ústavem provedeno nové měření hluku z provozu předmětné stavby. Výstupem z tohoto měření byl protokol č. 58306/2017 ze dne 12.06.2017, který byl jedním z podkladů pro vydání závazného stanoviska KHS ze dne 01.08.2017. Ministerstvo uvádí, že uvedené skutečnosti (protokol č. 58306/2017 ze dne 12.06.2017 vyhotovený Zdravotním ústavem na podkladě nového měření hluku) naplňují podmínku pro vydání navazujícího závazného stanoviska, tj. závazného stanoviska KHS ze dne 01.08.2017, neboť jimi byly podstatně změněny podmínky, za kterých bylo původní závazné stanovisko, tj. závazné stanovisko KHS ze dne 14.1.2015 (podkladem pro vydání závazného stanoviska KHS ze dne 14.1.2015 byl mj. protokol č. 124455/2014 vyhotovený Zdravotním ústavem dne 05.12.2014 na základě měření hluku v mimopracovním prostředí provedeného dne 15.11.2014), vydáno. Závazné stanovisko KHS ze dne 01.08.2017 tak bylo vydáno v souladu

s § 4 odst. 4 stavebního zákona. Ministerstvo k námitce, že krajský úřad neměl přihlížet k závaznému stanovisku KHS ze dne 01.08.2017, které podle názoru Odvolatelky nerespektovalo své předchozí závazné stanovisko č. j. KHSUL 23441/2014 ze dne 11.06.2014 a podmínky v něm uvedené, uvádí, že ze závazného stanoviska KHS ze dne 01.08.2017 vyplývá, že KHS při jeho vydání vycházela mj. ze závazného stanoviska ze dne 20.12.2016 ke zkušebnímu provozu předmětné stavby a ověřovala splnění podmínek v něm stanovených, a dále z protokolu č. 58306/2017 ze dne 12.06.2017 vyhotoveného Zdravotním ústavem na podkladě nového měření hluku provedeného dne 31.05.2017. Jak Odvolatelka uvedla, závazné stanovisko KHS ze dne 11.06.2014 bylo vydáno *k návrhu projektové dokumentace změny užívání stavby*. Podkladem pro řízení o žádosti o povolení změny v užívání stavby je závazné stanovisko KHS ze dne 01.08.2017, které bylo vydáno již za jiných podmínek, a tedy v souladu § 4 odst. 4 stavebního zákona. Odvolatelka dále uvedla námitku, že krajský úřad měl učinit podnět k přezkumu závazného stanoviska KHS z 01.08.2017, a to na základě Odvolatelčiných námitek (např. námitek ze dne 16.01.2023). Ministerstvo uvádí, že závazné stanovisko KHS z 01.08.2017 již bylo přezkoumáno na základě podnětu Odvolatelky Ministerstvem zdravotnictví, které své závěry sdělilo v písemnosti č. j. MZDR 46499/2017-12/OVZ ze dne 24.01.2018. Ministerstvo proto nemůže této námitce přisvědčit. Ministerstvo k námitce, že podkladové správní akty k projektové dokumentaci jsou bez výjimky neurčité, uvádí, že k návrhu projektové dokumentace bylo vydáno závazné stanovisko KHS ze dne 11.06.2014 a závazné stanovisko HZS č. j. HSUL-4552-3/CV-2013 ze dne 24.06.2014, přičemž k podnětu Odvolatelky k přezkumu závazného stanoviska KHS ze dne 11.06.2014 Ministerstvo zdravotnictví v písemnosti č. j. MZDR 60824/2014-14/OVZ ze dne 27.10.2015 sdělilo, že nebyly shledány zákonné důvody pro změnu nebo zrušení předmětného závazného stanoviska; k podnětu Odvolatelky k přezkumu závazného stanoviska HZS ze dne 24.06.2014 Ministerstvo vnitra v písemnosti č. j. MV-187546-4/PO-PRE-2015 ze dne 08.01.2016 sdělilo, že nebyly shledány zákonné důvody k zahájení přezkumného řízení ve věci předmětného závazného stanoviska.

Odvolatelka dále uvedla námítky proti vyjádřením Městského úřadu v Kadani (vyjádření Městského úřadu v Kadani ze dne 25.07.2013 vychází z již neexistujících poměrů a bylo vydáno bez dostatečných podkladů; vyjádření Městského úřadu v Kadani ze dne 24.07.2017 vychází z již neexistujících poměrů, není odůvodněno a bylo vydáno bez Odvolatelkou jmenovaných podkladů). Ministerstvo uvádí, že vyjádření Městského úřadu v Kadani ze dne 25.07.2013 nebylo vydáno pro předmětné řízení o žádosti o změně v užívání stavby, a proto je bezpředmětné se k námitkám proti souhrnnému vyjádření Městského úřadu v Kadani ze dne 25.07.2013 vyjádřovat, neboť směřují mimo předmět tohoto řízení. Pokud se týká souhrnného vyjádření Městského úřadu v Kadani ze dne 24.07.2017, ministerstvo v odvolacím řízení proti rozhodnutí krajského úřadu ze dne 26.01.2021 v rámci součinnosti správních orgánů požádalo dotčený orgán odbor životního prostředí krajského úřadu, nadřízený dotčenému orgánu Městského úřadu v Kadani, o vyjádření k námitkám směřujícím do jejich působnosti, které byly obdobného obsahu jako námitky proti nyní napadenému Rozhodnutí krajského úřadu. Odbor životního prostředí krajského úřadu v písemnosti č. j. KUUK/086974/2021/ZPZ ze dne 19.07.2021, sp. zn. KUUK/ 073668/2021/2/ZPZ/V-3915, ve které sdělil, že pokud se týká odpadového hospodářství, dává Odvolatelce za pravdu, že piliny vznikající při provozu pily skutečně mohou být vedlejším produktem, ale i odpadem, a to dle skutečnosti, jak je v danou chvíli zajištěno jejich další využití. Tato skutečnost ale nemá žádný relevantní vliv na obsah souhrnného vyjádření Městského úřadu v Kadani ze dne 24.07.2017 pro účel změny užívání stavby, nadto Městský úřad v Kadani uvedl ve svém souhrnném vyjádření ze dne 24.07.2017 obecné povinnosti původce odpadu, které se vztahují na všechny odpady vznikající provozem pily, tedy i na piliny, pokud jsou odpadem. Skutečnost, zda jsou piliny odpadem, nebo vedlejším produktem se může v průběhu provozu pily různě měnit dle aktuální situace poptávky po tomto materiálu. Rovněž z pohledu zákona o posuzování vlivů na životní prostředí

neshledává odbor životního prostředí krajského úřadu u napadeného souhrnného vyjádření Městského úřadu v Kadani ze dne 24.07.2017 zásadní pochybení. Dále odbor životního prostředí krajského úřadu uvedl, že Městský úřad v Kadani je ve věcech ochrany přírody příslušný k ochraně dílčích zájmů v rozsahu dle § 77 zákona o ochraně přírody, přičemž jde zejména o ochranu významných krajinných prvků, obecnou ochranu druhů. Nové využití stávající budovy nepředstavuje ohrožení pro tyto zájmy. Městskému úřadu v Kadani toliko odbor životního prostředí krajského úřadu vytknul, že více a konkrétněji nerozvedl své souhrnné vyjádření. Pokud se týká vodního hospodářství odbor životního prostředí krajského úřadu uvedl, že vodoprávní úřad by z pozice dotčeného orgánu uplatňoval závazné stanovisko dle § 104 odst. 9 vodního zákona v případě, že by mohly být dotčeny zájmy chráněné podle tohoto zákona, k tomu však v daném případě nedošlo a vodoprávní úřad Městského úřadu v Kadani nepochybil. Ohledně namítaného skladování pilin a jejich negativního vlivu na životní prostředí odbor životního prostředí krajského úřadu uvedl, že si se zástupcem Odvolatelky již několikrát dopisoval se závěrem, že skladování pilin na volném prostranství v blízkosti vodního toku nepodléhá žádné zvláštní regulaci dle vodního zákona a dočasná deponie pilin nevyžaduje žádné vodohospodářské zabezpečení. Odbor životního prostředí krajského úřadu je přesvědčen, že nepředstavuje významné environmentální riziko. Dále odbor životního prostředí krajského úřadu uvedl, že všechny stroje a zařízení, včetně nákladních automobilů, související s provozem dřevozpracujícího závodu, by měly být technicky způsobilé, tj. v dobrém technickém stavu a nelze předpokládat v odvolání namítané úniky provozních kapalin a předjímat tak havarijní úniky řešené jinými právními předpisy. Odbor životního prostředí krajského úřadu z hlediska státní správy lesa podle § 48a odst. 2 písm. g) lesního zákona uvedl, že v souhrnném vyjádření Městského úřadu v Kadani ze dne 24.07.2017 je vyjádření z hlediska státní správy lesa zahrnuto pod jednotné vyjádření ve znění: „Ostatní složky životního prostředí bez připomínek.“ Pozemky vyjmenované ve výše uvedeném vyjádření a kterých se toto vyjádření týkalo jsou č. p. 227 na pozemku st. p. 9/2, 531, 974 a p. p. č. 748 k. ú. Kovářská. Podle údajů z katastru nemovitostí a mapových podkladů se nejbližší pozemek z výše uvedených, nachází ve vzdálenosti přibližně 60 metrů od pozemků určených k plnění funkcí lesa (dále jen PUPFL). Nejedná se tedy o pozemky, kterými by byly přímo dotčeny PUPFL a ani o pozemky, které se nacházejí v ochranném 50metrovém pásmu lesa. Vzhledem k tomuto mohl příslušný orgán státní správy lesa Městského úřadu v Kadani k výše uvedeným pozemkům konstatovat, že nemá k jejich využití připomínek. Ministerstvo s ohledem na výše uvedené uvádí, že předmětná námitka je nedůvodná.

Ministerstvo k námitkám, že *Vyjádření OIP* (Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj, pozn. ministerstva) *nejsou odůvodněna*; že není zajištěno dostatečné odsávání pilin a prachu u stacionárních pil; vysokozdvizný vozík musí být opatřen vizuální a akustickou signalizací, uvádí, že předmětná vyjádření oblastního inspektorátu práce ze dne 27.07.2017 a ze dne 25.04.2014, nejsou závaznými stanovisky, u kterých jsou jejich obsahové náležitosti stanoveny ustanovením § 149 odst. 2 správního řádu. Platná právní úprava nestanovuje obsahové náležitosti vyjádření. Vyjádření oblastního inspektorátu práce je *toliko informací* pro stavební úřad, zda stavba splňuje požadavky právních předpisů k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení; vyjádření oblastního inspektorátu práce samo o sobě nebrání ve vydání rozhodnutí či jiného opáření stavebního úřadu. V daném případě poslední kontrolní zjištění Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj ve věci předmětného záměru bylo učiněno při kontrolní prohlídce dne 24.07.2017, při které byl učiněn závěr, že *OIP neuplatňuje žádné požadavky z hlediska zajištění BOZP*.

Ministerstvo k námitkám proti závazným stanoviskům HZS (*Všechna závazná stanoviska HZS postrádají jakékoli skutečné odůvodnění; HZS si řádně nezkontroloval skutečný stav stavby*), uvádí, že dne 01.12.2021 nabyla účinnosti novela zákona o požární ochraně, a následně dne 11.12.2021 pak nabyla účinnosti vyhláška o kategorizaci staveb. Dle této vyhlášky Krajský úřad následně v součinnosti s HZS určil, že předmětná stavba náleží do kategorie I dle vyhlášky

o kategorizaci staveb, přičemž nutno doplnit že podle § 40 odst. 1 zákona o požární ochraně se státní požární dozor v rozsahu podle § 31 odst. 1 písm. b) a c) nevykonává u stavby kategorie 0 a I. Na podkladě výše uvedených skutečností ministerstvo uzavírá, že nyní platná právní úprava u projednávané změny v užívání stavby nevyžaduje uplatnění závazného stanoviska HZS.

Ministerstvo námitce proti vyjádření Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, č. j. 1465/ZPZ/2014-7 ze dne 22.04.2014, že není podkladovým aktem, a že na základě tohoto sdělení činí krajský úřad kategorický závěr, že záměr je bez negativního vlivu na životní prostředí, nemůže přisvědčit. Krajský úřad dotčení životního prostředí záměrem posoudil na základě souhrnného vyjádření Městského úřadu v Kadani ze dne 24.07.2017, jehož připomínky krajský úřad uvedl v Rozhodnutí. Dále krajský úřad v Rozhodnutí uvedl stanovisko Městského úřadu v Kadani ze dne 25.07.2013 a výše uvedené vyjádření odboru životního prostředí krajského úřadu ze dne 22.04.2014. Odbor životního prostředí krajského úřadu podle § 20 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí vykonává státní správu v oblasti posuzování vlivů na životní prostředí a v předmětném vyjádření ze dne 22.04.2014 odbor životního prostředí krajského úřadu krajskému úřadu sdělil, že záměr nepodléhá posuzování vlivů na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, což je pro krajský úřad důležitý poznatek do řízení.

Odvolatelka dále uvedla námitky proti závazným stanoviskům a písemnostem KHS (nedostatky akustické studie vypracované společností EKOLA group, spol. s. r. o. v dubnu 2014 jako podkladu pro závazné stanovisko KHS ze dne 11.06.2014; nedostatky Protokolu č. 58306/2017 ze dne 12.06.2017, vyhotoveného Zdravotním ústavem, vyhotoveného po měření provedeném dne 31.05.2017 jako podkladu pro závazné stanovisko KHS ze dne 01.08.2017; nedostatky závazného stanoviska KHS ze dne 11.06.2014; nedostatky závazného stanoviska KHS ze dne 01.08.2017; nedostatečná odbornost zaměstnanců Zdravotního ústavu; nedostatečná odbornost a podjatost zaměstnanců KHS; nedostatky písemnosti KHS ze dne 06.02.2015; nedostatky písemnosti KHS ze dne 10.10.2017; námitky proti postupu KHS). Ministerstvo uvádí, že závazné stanovisko KHS ze dne 11.06.2014 bylo vydáno *k návrhu projektové dokumentace změny užívání stavby*, a nikoliv jako podklad pro řízení o žádosti ze dne 25.07.2013. Podkladem pro řízení o žádosti o povolení změny v užívání stavby bylo závazné stanovisko KHS ze dne 01.08.2017. Námitky směřující proti závaznému stanovisku KHS ze dne 11.06.2014, a stejně tak námitky směřující proti akustické studii vypracované společností EKOLA group, spol. s. r. o. v dubnu 2014, ze které KHS při vyhotovení závazného stanoviska KHS ze dne 11.06.2014 vycházela, proto nejsou způsobilé zvrátit závěry správních orgánů v tomto řízení. Ministerstvo přesto uvádí, že závazné stanovisko KHS ze dne 11.06.2014 bylo přezkoumáno ministerstvem zdravotnictví, které shledalo, že *není důvod pro jeho změnu nebo zrušení*. Nutno dodat, že přezkum byl iniciován Odvolatelkou. Pokud se týká námitek proti závaznému stanovisku KHS ze dne 01.08.2017 a protokolu č. 58306/2017 ze dne 12.06.2017, ministerstvo uvádí následující. K námitkám vůči protokolu č. 58306/2017 ze dne 12.06.2017 je příslušná se vyjádřit toliko KHS, případně Ministerstvo zdravotnictví České republiky (dále jen „Ministerstvo zdravotnictví“) v rámci přezkumu závazného stanoviska KHS. Závazné stanovisko KHS ze dne 01.08.2017 bylo k žádosti Odvolatelky přezkoumáno Ministerstvem zdravotnictví, které zjistilo, že předmětné závazné stanovisko *nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy a nebyl tedy shledán důvod k zahájení přezkumného řízení*. Tyto závěry Ministerstvo zdravotnictví Odvolatelce sdělilo v písemnosti č. j. MZDR 46499/2017-12/OVZ ze dne 24.01.2018. Ministerstvo dále v této souvislosti uvádí, že závazné stanovisko KHS ze dne 01.08.2017 bylo opět napadeno v odvolacím řízení ve věci rozhodnutí krajského úřadu ze dne 26.01.2021, a to v odvolání podaném Odvolatelkou, ke kterému přiložila oponentní posudek k protokolu č. 58306/2017 ze dne 12.06.2017 (*Oponentní posudek k protokolu o zkoušce 58306/2017 „Pila Kovářská“ z hlediska hluku z provozovny* ze dne 06.05.2021, vypracovaný společností Studio D-akustika s.r.o.), tj. podkladu předmětného závazného stanoviska KHS. Ministerstvo se proto písemností ze dne 20.05.2021 obrátilo na Ministerstvo

zdravotnictví s žádostí o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska, a to právě s ohledem na oponentní posudek. Ministerstvo následně obdrželo vyjádření ministerstva zdravotnictví č. j. MZDR 22003/2021-3/OVZ ze dne 29.11.2021, ve kterém Ministerstvo zdravotnictví odkázalo na svou písemnost č. j. MZDR 46499/2017-12/OVZ ze dne 24.01.2018, a uvedlo závěry v ní vyjádřené, dále sdělilo, že *Odvolatelé v odvolání proti danému rozhodnutí KÚ uvádějí stejné, popřípadě jinak formulované námitky, kterými se ministerstvo již opakovaně v minulosti zabývalo, a to jak při řešení stížností, žádostí o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů ..., tak podaných dotazů, a to jak JUDr. Janem Walterem, tak Mgr. Slavěnou Walterovou, kterou JUDr. Jan Walter zastupuje.* Ministerstvo zdravotnictví dále vypořádalo veškeré námitky obsažené v oponentním posudku, Ministerstvo zdravotnictví uvedlo následující:

K námitce, že hluk každé provozovny se posuzuje komplexně, tzn. musí být obsaženy všechny zdroje hluku, které se vyskytují v dané provozovně a jednotlivá zařízení (použitá studiem D v oponentním posudku) jsou převzata z protokolu z měření č. 6755/2013 vypracovaném Ing. Jindrou Stankovou v roce 2013, kde seznam zdrojů hluku je jiný, a z toho je tedy zřejmé, že v rámci protokolu o zkoušce č. 58306/2017 chybí měření výrazných zdrojů hluku a případně nejsou zaznamenány okolnosti měření; z protokolu není jasné, zda zdroje hluku jsou v provozu na plný výkon, dle dat uváděných výrobcem, Ministerstvo zdravotnictví uvedlo, že z protokolu o měření hluku „vypracovaném Ing. Jindrou Stankovou“ v r. 2013, ze kterého Studio D převzalo jednotlivá zařízení, nebylo zřejmé (jak v rámci přezkumu zjistilo ministerstvo – přípis č.j. 45347/2013 ze dne 4. 3. 2014.), jaké zdroje hluku jsou označeny jako „hluk z ostatních pracovišť“. Daný protokol pak dále neobsahoval měření hluku, který vzniká provozem na manipulační ploše. Předložený protokol o měření hluku byl tak nedostatečným podkladem pro posouzení záměru, resp. pro změnu užívání stavby na „Pila Kovářská“. Podle § 149 odst. 5 správního řádu z tohoto důvodu bylo závazné stanovisko KHS č.j. KHSUL 32694/2013 ze dne 10. 9. 2013, kde podkladem pro vydání tohoto závazného stanoviska KHS byl předmětný protokol, ministerstvem zrušeno a věc byla vrácena KHS k vydání nového závazného stanoviska (č. j. 45347/2013 ze dne 04.03.2014). Dále Ministerstvo zdravotnictví uvedlo, že měřeny byly všechny hlukové události, které mohou nastat provozem dřevozpracujícího závodu Daben Kovářská s.r.o. Tyto údaje oponent Studio D zpochybňuje, ačkoliv sám na místě nezjistil, jak skutečně pila bude provozována. A nelze v tomto případě ani srovnávat činnost dané pily s jinými provozy pilařských závodů. Informace o provozu jednotlivých zařízení poskytl zdravotnímu ústavu jednatel společnosti p. David Beneš. Nelze tedy zpochybňovat měření hluku a údaje v daném protokolu vypracovaném zdravotním ústavem, nebo předjímat, že v budoucnu budou používány jiné stroje a zařízení (zdroje hluku), než uvedl p. David Beneš.

K námitce, že není v protokolu zkušebního ústavu uvedeno, po jakou dobu byl v rámci hlukové události zdroj A), tj. CAD UH 500, v provozu, Ministerstvo zdravotnictví uvedlo, že dle tabulky předmětného protokolu na str. 6/12 (měřeno na měřícím místě MM1) byl hluk měřen při řezání smrkové kulatiny (nevysušeného dřeva) průměrů 60 cm a délky 400 cm na latě profilu 50x30 mm a 80x40 mm uvnitř budovy úhlovou překlopnou kotoučovou kmenovou pilou CAD UH 500 = zdroj hluku A), kdy byly v provozu současně zdroje hluku F) 3x ventilátor VENA 300 a G) slovní projevy pracovníku *pilařského závodu* vně nebo uvnitř stavby na parcele č. 531, k.ú. Kovářská. Po zpracování kulatiny v provozu zdroj hluku D) VZV Yale GLP a C) motorová pila STILL MS362, A) byl mimo provoz. Tyto události mohou trvat v případě dostatku řeziva uvnitř haly 7,5 hodiny z 8 souvislých hodin (0,5 hod je přestávka na oběd). Z toho je zřejmé, že byly měřeny uvedené zdroje hluku, jak jsou v chodu za běžného provozu po celou dobu 16 min. Jak se uvádí v protokolu, bylo postupováno podle ČSN ISO 1996-2, tedy změřené hodnoty reprezentovaly průměrnou, resp. standartní situaci provozu zdroje hluku, to znamená, tak aby při měření byly zachyceny všechny typické situace.

K námitce, že jako významný zdroj hluku ve venkovním prostoru chybí příjezd a odjezd TNA a manipulace s kulatinou při nakládání a vykládání, odstavné parkoviště pro TNA a příjezd a odjezd osobních aut a parkování, Ministerstvo zdravotnictví uvedlo, že nákladní auto MAN s vlekm se bude v předmětném prostoru pohybovat pouze 2x týdně, což je maximálně 8 nákladních automobilů za měsíc, a to v době od 8:00 hod do 12:00 hod (Informace v Dodatku č.1, který navazuje na akustické posouzení vlivu provozu pily v obci Kovářská, zpracované společností EKOLA group, spol. s.r.o., Mistrovská 4, 108 00 Praha 10 v květnu 2014, zakázkové číslo 14.0154-01). Tento zdroj nelze tedy považovat za výrazný zdroj hluku. Dále vzhledem k tomu, že provoz v předmětné pile bude pouze v denní době a budou zde pracovat pouze 2 pracovníci, nelze příjezd a odjezd osobních automobilů vzhledem k jejich nízké intenzitě považovat za významný zdroj hluku, stejně tak jako pohyb předmětných vozidel po komunikaci. Měření hluku bylo provedeno tak, aby v něm byly zahrnuty reprezentativní děje podle sdělení jednatele společnosti Daben Kovářská s.r.o., p. Davida Beneše. Měření se volí tak, aby v jeho průběhu byly zachyceny typické hlukové situace, které se v místě vyskytují a aby odpovídaly průměrné standardní situaci provozu zdroje hluku. Nelze předjímat režim provozu dané pily ani zpochybňovat informace podané jednatelem společnosti o jejím provozu. Je třeba mít také na paměti, že povinnosti provozovatele zdrojů hluku jsou upravené § 30 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, kde se uvádí, že provozovatel provozovny, jejímž provozem vzniká hluk, je povinen technickými, organizačními a dalšími opatřeními zajistit, aby hluk nepřekračoval hygienické limity upravené prováděcím právním předpisem pro chráněný venkovní prostor, chráněné vnitřní prostory staveb a chráněné venkovní prostory staveb.

K námitce, že z protokolu zdravotního ústavu není zřejmé, kde byly umístěny měřené zdroje ve venkovním prostředí a jestli nebyly situované za nějakou překážkou, Ministerstvo zdravotnictví uvedlo, že místa, kde byly umístěny zdroje hluku ve venkovním prostoru jsou popsána na str. 3/12 daného protokolu zdravotního ústavu pod písm. B) a E), a kde se nacházely je dále zřejmé z obrazové dokumentace na str. 5/12 daného protokolu zdravotního ústavu. Z tohoto protokolu zdravotního ústavu (č. 58306/2017) tedy nevyplývá, že by se v místě, kde byly situované měřené zdroje hluku nacházela jakákoliv protihluková bariéra. Nelze tedy předjímat, že protihluková bariéra tam v době měření byla umístěna.

K námitce, že v protokolu zdravotního ústavu chybí provozní doba provozovny, kde hluk z provozovny se posuzuje pro 8 nejhlučnějších na sebe navazujících hodin, Ministerstvo zdravotnictví uvedlo, že provozní doba je uvedena v závazném stanovisku KHS ze dne 1. 8. 2017, tj. od 7:00 do 16:00 hod. a v protokolu zdravotního ústavu byly naměřené hodnoty hluku přepočteny na 8 souvislých na sebe navazujících nejhlučnějších hodin, a to jak na stav nejobvyklejší, tak na stav s největší hlukovou zátěží. V úvodu protokolu zdravotního ústavu (str. 2/12) se píše, že na základě informací p. Davida Beneše – jednatele společnosti, o maximální době jednotlivých událostí byla vypočtena ekvivalentní hladina akustického tlaku A pro osm nejhlučnějších hodin. To, že není v daném protokolu uveden přesný čas, kdy bude pila Kovářská provozována, je pouze formální nedostatek, který neovlivnil výsledné hladiny akustického tlaku z provozu dané pily. Výsledné hodnoty hluku se nacházejí v rozpětí od 8,2 dB do 13,1 dB pod hygienickým limitem $L_{Aeq,T} = 50$ dB upraveným nařízením vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády č. 272/2011 Sb.“), pro denní dobu v chráněném venkovním prostoru stavby.

K tvrzení, že vzhledem ke skutečnosti, že v protokolu o zkoušce chybí změření veškerých zdrojů hluku v provozovně, nemohla být ani stanovena výsledná hladina akustického tlaku pro 8 nejhlučnějších souvislých na sebe navazujících hodin v energetickém součtu, Ministerstvo zdravotnictví sdělilo, že jak již bylo výše uvedeno, musí být při měření hluku provozní podmínky zdroje reprezentativní. Zdravotní ústav vycházel z informací podaných

p. Davidem Benešem, jednatelem společnosti Daben Kovářská s.r.o. Nelze tedy předjímat, že nebyly měřeny i jiné zdroje hluku, které dle oponenta Studia D byly významné. Studio D si neověřilo, jaké zdroje hluku pila Kovářská ve skutečnosti provozuje, jak vyplývá z jejich oponentního posudku. KHS ani zdravotní ústav nemohou předjímat jiný způsob provozu ani ho určovat, eventuálně předjímat porušení platné legislativy provozovatelem.

K námitce, že v době měření nebyly v chodu všechny zdroje hluku, Ministerstvo zdravotnictví opakovaně uvedlo, že dle daného protokolu zdravotního ústavu byly měřeny všechny hlukové události, které mohou nastat provozem dřevozpracujícího závodu Daben Kovářská s.r.o. Nelze tedy zpochybňovat měření hluku a údaje v daném protokolu vypracovaném akreditovanou laboratoří zdravotního ústavu. Tyto údaje oponent Studio D zpochybňuje, ačkoliv sám nezjistil, jak skutečně pila Kovářská bude provozována a jaké zdroje hluku ke své činnosti bude používat. Nelze v tomto případě srovnávat činnost dané pily s jinými provozy pilařských závodů.

Pokud se týká akustického posudku, vypracovaného na základě objednávky Mgr. Slavěny Walterové, který byl *zpracován s cílem posoudit projekt „Pila Kovářská“ dle požadavků nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací z hlediska hluku z provozovny. Vstupní podklady pro vypracování hlukové studie nebyly dodány provozovatelem pily ale objednavatelem. Jednotlivá zařízení ve studii byla převzata z protokolu o měření č. 6755/2013 z r. 2013 vypracovaným Ing. Jindrou Stankovou*, Ministerstvo zdravotnictví uvedlo, že akustická studie je v dané věci již bezpředmětná, neboť smyslem tohoto řízení je vyjádření k žádosti ministerstva o přezkum nebo potvrzení závazného stanoviska KHS ze dne 1. 8. 2017, které bylo vydáno k trvalému užívání stavby. Podkladem k vydání předmětného závazného stanoviska KHS byl protokol o měření hluku zdravotního ústavu č. 58306/2017 zpracovaný dne 12. 6. 2017. Dle něho byly měřeny skutečné zdroje hluku, které jsou v dané provozovně (pila Kovářská) používány, resp. všechny hlukové události, které mohou provozem nastat a jsou reprezentativní.

Ministerstvo s ohledem na výše uvedené uvádí, že námitkám Odvolatelky nemůže přisvědčit. Pokud se týká námitek, v nichž je namítána nedostatečná odbornost zaměstnanců Zdravotního ústavu; nedostatečná odbornost a podjatost zaměstnanců KHS; nedostatky písemnosti KHS ze dne 06.02.2015; nedostatky písemnosti KHS ze dne 10.10.2017; námitky proti postupu KHS, ministerstvo uvádí, že tyto otázky spadají do působnosti KHS, a ministerstvo tedy není příslušné se k nim zde vyjádřit.

Odvolatelka uvedla námitky týkající se absence podkladových aktů, tedy že si krajský úřad v rozporu s § 126 odst. 3 stavebního zákona, a s § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu neopatřil: - vyjádření podle § 18 vodního zákona; dále si neopatřil vyjádření příslušného dopravního inspektorátu Policie ČR podle § 124 odst. 9 písm. e) zákona o silničním provozu; dále závazné stanovisko podle § 14 odst. 2 lesního zákona; dále závazné stanovisko podle § 31 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona o požární ochraně; dále posouzení záměru podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Odvolatelka rovněž v této souvislosti namítá, že se Žadatel měl obrátit na příslušný odbor krajského úřadu pro vydání stanoviska vyhodnocujícího možnost relevantního vlivu podle § 45i a § 77a odst. 4 písm. n) zákona o ochraně přírody. Ministerstvo předně uvádí, že podle § 181 vyhlášky č. 503/2006 Sb., oznámení změny v užívání stavby vlastník stavby, nebo osoba, která prokáže právo změnit užívání stavby, podává na formuláři, jehož obsahové náležitosti jsou stanoveny v příloze č. 14 k této vyhlášce. V části B tohoto formuláře jsou uvedeny přílohy, které je třeba k oznámení doložit. Podle tohoto formuláře se závazná stanoviska dotčených orgánů na úseku ochrany lesa, ochrany vod, dopravy na pozemních komunikacích a ochrany přírody a krajiny přikládají pouze tehdy, jestliže to změna v užívání stavby vyžaduje. Ministerstvo dále doplňuje, že v odvolacím řízení proti rozhodnutí krajského úřadu ze dne 26.01.2021 v rámci součinnosti správních orgánů požádalo ministerstvo dotčený orgán odbor životního prostředí krajského úřadu, nadřízený dotčenému orgánu Městského úřadu v Kadani, o vyjádření k námitkám směřujícím do jejich

působnosti, které byly obdobného obsahu jako námitky proti nyní napadenému Rozhodnutí krajského úřadu. Odbor životního prostředí krajského úřadu v písemnosti ze dne 19.07.2021 mimo jiné sdělil: *Jelikož řešený záměr nemůže samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit předmět ochrany nebo celistvost evropsky významných lokalit nebo ptačích oblastí ve smyslu § 45h zákona míněn je zákon o ochraně přírody a krajiny, pozn. ministerstva), nepodléhá vydání stanoviska podle § 45i zákona. To lze k záměru na žádost vydat, nicméně není pro realizaci záměru nezbytné. ... Institut vyjádření podle § 18 vodního zákona, jehož absence je namítána v odvolání, je třeba vnímat jako poskytnutí předběžné informace k zamýšlené aktivitě, zda je záměr možný z hlediska zájmů chráněných vodním zákonem, popřípadě za jakých podmínek, není rozhodnutím ve správním řízení a nenahrazuje povolení či souhlas ani závazné stanovisko dotčeného orgánu. Vodní ani jiný zákon nestanovuje povinnost o vyjádření dle § 18 požádat, záleží pouze na oznamovateli záměru, zda si o vyjádření požádá.... Pozemky vyjmenované ve výše uvedeném vyjádření a kterých se toto vyjádření týkalo jsou č.p. 227 na pozemku st.p. 9/2, 531, 974 a p.p.č. 748 k.ú. Kovářská. Podle údajů z katastru nemovitostí a mapových podkladů se nejbližší pozemek z výše uvedených, nachází ve vzdálenosti cca 60 m od pozemků určených k plnění funkcí lesa (dále jen PUPFL). Nejedná se tedy o pozemky, kterými by byly přímo dotčeny PUPFL a ani o pozemky, které se nacházejí v ochranném 50metrovém pásmu lesa. Vzhledem k tomuto mohl příslušný orgán státní správy lesa Městského úřadu Kadaň k výše uvedeným pozemkům konstatovat, že nemá k jejich využití připomínek.... Uvedený záměr byl se zdejšími odbornými územními plánování a stavebního řádu v roce 2014 z pohledu posuzování vlivů interně konzultován. Současně bylo v tomto období vydáno vyjádření čj. 1465/ZPZ/2014-7 ze dne 22. 4. 2014, ve kterém byla působnost z pohledu zákona (míněn je zákon o posuzování vlivů na životní prostředí, pozn. ministerstva) vyloučena. Ministerstvo s ohledem na shora uvedené uzavírá, že předmětným námitkám nelze přisvědčit.*

Odvolatelka uvedla námitku, že krajský úřad nesplnil povinnost správního orgánu zjistit řádně skutkový stav, když přistupoval *selektivně k výběru a hodnocení podkladů* a neprovedl důkazy navržené Odvolatelkou (důkazy k prokázání skutečnosti obtěžování hlukem z provozu pily v místě nemovitosti Odvolatelky - svědecké výpovědi, audiovizuální záznamy, čestná prohlášení; důkaz odbornými vyjádřeními Ing. arch. Ivana Kaplana ze dne 19.01.2015 a 03.03.2016; důkaz odborným vyjádřením k záměru z pohledu technologie zpracování dřeva doc. Ing. Moniky Kvietkové, Ph.D.; důkaz posudkem Ing. Jakuba Hlavy, Ph.D., mapujícím možné vlivy provozu *pilařského závodu* na životní prostředí, s verifikací závěrů provedenou Mgr. Vladimírem Vrabcem, Ph.D) a zcela nekriticky přistoupil k tvrzením a podkladům dodanými Žadatelem. Ministerstvo uvádí, že se krajský úřad důkazy navrženými Odvolatelkou zabýval dostatečně. Krajský úřad se navrženým důkazům věnuje na str. 26, 27, 34 Rozhodnutí v rámci vypořádání námitek.

Pokud se týká výsledku Odvolatelkou navržených svědků, krajský úřad tuto námitku vypořádal dostatečným způsobem, když uvedl následující. *V předkládaném seznamu navržených svědků jsou uvedeny zejména osoby s pobytem mimo obec Kovářská. Součástí spisové složky je také doklad předložený žadatelem dne 11. 9. 2013, který obsahuje seznam více než čtyřiceti osob, které se v blízkosti pily zdržují, z nichž několika bylo přiznáno postavení účastníka řízení. Tito podali kladné vyjádření. Záměr byl projednáván s účastníky řízení, kteří mohli uplatnit námitky, navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy k záměru. V tomto případě je vedeno řízení s velkým počtem účastníků s ohledem na možný vliv záměru na okolí (v době rozhodnutí více než sto vlastníků nemovitostí z širšího okolí), u kterých byl předpoklad dotčení jejich práv a povinností projednáváním záměrem. Přestože byla účastníkům v průběhu řízení několikrát dána možnost vyjádřit se k záměru, nikdo z širokého okruhu účastníků žádné námitky neuplatnil, tedy ani námitky ohledně obtěžování hlukem z provozu. Námitky uplatnila pouze Mgr. Slavěna Walterová, která od samého počátku s navrženým záměrem nesouhlasí. Její námitky ohledně obtěžování hlukem se proto jeví subjektivně.*

Správní orgán v řízení postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný k posouzení věci tak, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu. K provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán však není návrhy účastníků vázán, vždy provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Výslechem svědků by správní orgán nepostupoval dle těchto zásad správního řízení. Jednalo by se o nepřiměřené zatížení navržených svědků, kterým by dle poskytnutých údajů o bydlišti vznikly nemalé zbytečné náklady k dostavení se k poskytnutí svědecké výpovědi. Podklady a důkazy doložené v průběhu řízení jsou dostatečné pro zjištění stavu věci. Důkaz svědeckou výpovědí od navržených svědků tímto KÚ ÚK, UPS považuje za neefektivní a nepřiměřené zatěžování osob, které nejsou účastníky řízení kromě jedné (Iva Sládková), která v průběhu řízení nevznesla žádné námitky.

Správní orgán se s předloženými důkazy, které nejsou důkazy potřebné ke zjištění stavu věci, může vypořádat způsobem, že k nim nepřihlédne, a to za předpokladu, jestliže odůvodní, proč tak učinil. V daném případě tak krajský úřad nepochybil, když uvedl, že *V průběhu řízení bylo stavebnímu úřadu doručeno také podání JUDr. Jana Waltera zastupujícího Mgr. Slavěnu Walterovou ze dne 13. 4. 2015, jehož obsahem je vyjádření Ing. arch. Ivana Kaplana, docenta katedry urbanismu a územního plánování Fakulty stavební ČVUT v Praze, označené „Městys Kovářská –námitka k využití pily v ulici Tovární 471“. Stavebnímu úřadu bylo od JUDr. Jana Waltera doručeno také podání ze dne 20. 11. 2015, jehož obsahem je vyjádření Ing. Moniky Kvietkové, Ph.D., z Fakulty lesnické a dřevařské ČZU v Praze označené „Vyjádření k vybraným otázkám týkajícím se záměru provozu pilařského závodu „Pila Kovářská“ z pohledu technologie zpracování dřeva“. Dalším podáním, doručeným stavebnímu úřadu dne 21. 12. 2015, je vyjádření Ing. Jakuba Hlavy, Ph.D., ČZU v Praze, Katedra zoologie a rybářství, jehož obsahem je „Odborné vyjádření k možným vlivům provozu pily v obci Kovářská na životní prostředí“ jehož závěry verifikoval Mgr. Vladimír Vrabec, znalec z oboru ochrana přírody, specializace ekologie bezobratlých živočichů a jejich krajinné vazby. K uvedeným podáním KÚ ÚK, UPS nepřihlédl. Přes jejich nezpochybnovanou odbornost, není zřejmé, na základě jakých podkladů svá vyjádření zpracovali, zda byli řádně seznámeni se záměrem, s jeho umístěním, se závěry dotčených orgánů apod.*

Ministerstvo v souvislosti s výše uvedeným k důkazu posudkem Ing. Jakuba Hlavy, Ph.D., doplňuje, že se týká problematiky, ke které bylo do řízení předloženo souhrnné vyjádření Městského úřadu v Kadani ze dne 24.07.2017, a vyjádření odboru životního prostředí krajského úřadu ze dne 19.07.2021, v nichž nebylo shledáno, že by změna v užívání předmětné stavby byla v rozporu s příslušnými zákony upravujícími jim svěřený úsek. Ministerstvo dále uvádí, že pokud se týká vyjádření Ing. arch. Ivana Kaplana, přisvědčuje krajskému úřadu, který uvedl, že *přes nezpochybnovanou odbornost pana Doc. ing. arch. Ivana Kaplana není zřejmé, na základě jakých podkladů svá vyjádření zpracoval, zda byl řádně seznámen se záměrem, s jeho umístěním, se závěry dotčených orgánů apod. Městys Kovářská nemá platný územní plán. KÚ ÚK, UPS se s posouzením souladu stavby s vymezeným zastavěným územím zabýval na str. 8 tohoto rozhodnutí. Dospěl k závěru, že předmětný záměr je navržen v zastavěném území. Pro území obce je zpracována urbanistická studie, která je vložena do evidence územně plánovací činnosti. Předmětné stavby se nachází na ploše „Výrobní a zemědělské plochy“ a lze tak konstatovat, že budoucí užívání staveb je v souladu s urbanistickou studií. Záměr řeší změnu v užívání stávající stavby. Nedojde k žádným podstatným změnám vzhledu stavby, které by měnily a narušovaly charakter území či architektonické a urbanistické hodnoty území. Námitka je neoprávněná.*

Ministerstvo dále z hlediska jemu svěřených kompetencí k předloženému vyjádření k záměru z pohledu technologie zpracování dřeva doc. Ing. Moniky Kvietkové, Ph.D., uvádí, že se jedná o obecné údaje týkající se „obvyklého“ provozu pilařského závodu, z pohledu doc. Ing. Moniky Kvietkové, Ph.D. Ze strany stavebního úřadu, resp. krajského úřadu nelze v řízení o povolení změny v užívání stavby Žadateli vytýkat, jestliže se údaje zamýšleného provozu stavby pily neshodují s hodnotami v předmětném vyjádření. Ministerstvo uvádí, že není proti ničemu, když zpracovatel projektové dokumentace v ní uvede návrh provozu v předmětné stavbě, zásadní je to, zda při provozu v předmětné stavbě, nedojde k nepřiměřenému ovlivnění okolní obytné zástavby a jednotlivých složek životního prostředí. Je nutné vzít na vědomí, že řízení o povolení změny v užívání stavby je návrhovým řízením, v němž správní orgán posuzuje návrh stavebníka, a není možné stavebníkovi nařídit, aby změnil navrhovaný provoz. Správní orgán se z povahy věci nemůže v řízení o povolení změny v užívání stavby zabývat jinými variantami řešení provozu stavby, než o jejíž povolení žádá stavebník. Ministerstvo předmětným námitkám nepřisvědčuje.

Odvolatelka dále namítla, že krajský úřad při obhlídce na místě nezjistil existující rozpory s projektovou dokumentací, přičemž uvedla, v čem předmětné rozpory spatřuje (nadsvětlík nad hlavními vraty výrobní haly; dveře v severovýchodní obvodové stěně výrobní haly; vrata D3 v severovýchodní obvodové stěně výrobní haly; vrata D2 v průčelí výrobní haly; dva kruhové otvory v průčelí výrobní haly; přístřešek nad hlavními vraty v průčelí výrobní haly, a vrata garáže na st. p. č. 974). Ministerstvo k tomu uvádí, že řízení o změně v užívání stavby je řízení návrhové, v němž správní orgán posuzuje návrh stavebníka. V daném případě v podané žádosti ze dne 25.07.2013 je uvedena jediná stavební úprava, a to *výměna výplní otvorů*. Krajský úřad takto formulovanou žádost vyhodnotil jako žádost o změnu v užívání stavby bez stavebních úprav, které by vyžadovaly souhlas, stavební povolení či jiné opatření stavebního úřadu, neboť posoudil povahu v žádosti uvedené stavební úpravy (výměna okenních výplní) následovně: *Výměna okenních výplní nevyžadovala souhlas či povolení de stavebního zákona*. Krajský úřad rovněž výše uvedeným způsobem vymezil předmět řízení ve výrokové části Rozhodnutí. Řízení o povolení změny v užívání stavby a Rozhodnutí krajského úřadu je tak v souladu s žádostí ze dne 25.07.2013. V projektové dokumentaci jsou sice zakresleny Odvolutelkou uvedené stavební prvky, ale podle žádosti ze dne 25.07.2013 Žadatel žádá o povolení změny užívání stavby s výměnou okenních výplní, tedy nikoliv o stavební úpravy v projektové dokumentaci zakreslené nad rámec předmětné žádosti. Jedná se tak o stavební úpravy, na které se předmětná žádost, a tedy ani Rozhodnutí krajského úřadu nevztahuje. Námitky Odvolutelky proto směřují mimo předmět tohoto řízení a nelze jim přisvědčit.

Odvolatelka dále uvedla námitky souladu záměru s územně plánovací dokumentací, cíli a úkoly územního plánování a s obecnými požadavky na výstavbu. V této souvislosti uvedla, že záměr je v rozporu se Zásadami územního rozvoje Ústeckého kraje a s návrhem územního plánu obce Kovářská. Dále uvedla, že Rozhodnutí krajského úřadu nerespektuje § 126 odst. 3 stavebního zákona ve spojení s § 18 odst. 1 téhož zákona (konkrétně vyvážení mezi požadavky na příznivé životní prostředí a hospodářský rozvoj); dále § 126 odst. 3 stavebního zákona ve spojení s § 19 odst. 1 písm. o) téhož zákona (konkrétně poznatky z oboru urbanismu - odborná vyjádření Ing. arch. Ivana Kaplana ze dne 19.01.2015, 03.03.2016, a 08.03.2022; poznatky z oboru základního zpracování dřeva - odborný posudek doc. Ing. Moniky Kvietkové, Ph.D.; poznatky z oboru ekologie - odborný posudek Ing. Jakuba Hlavy, Ph.D.; poznatky z oboru hygieny - studie Světové zdravotnické organizace Guidelines for Community Noise, WHO, 1995; poznatky z oboru dětské psychologie - studie Světové zdravotnické organizace Guidelines for Community Noise, WHO, 1995 Wikipedia atd.). Odvolutelka uvedla, že záměr je v rozporu se Zásadami územního rozvoje Ústeckého kraje, *konkrétně s následujícími body*, uvedenými pro SOB6 – *specifickou oblast Krušné hory: 3) Využívat celorepublikového i mezinárodně významného potenciálu specifické oblasti pro rozvoj rekreace a cestovní ruchu při zachování klidového charakteru oblasti; (4) Chránit a kultivovat přírodní, krajinářské, urbanistické*

a architektonické hodnoty oblasti, využít pozitivní znaky území pro zvýšení prestiže specifické oblasti; (12) Stanovovat a dodržovat limity rozvoje pro všechny činnosti, které by mohly přesahovat meze únosnosti území – podmínky udržitelného rozvoje, způsobovat jeho poškození. a nebo bránit rozvoji jiných žádoucích forem využití území. Ministerstvo uvádí, že se krajský úřad v Rozhodnutí zabýval otázkou, zda nedojde k žádným podstatným změnám vzhledu stavby, který by měnil a narušoval charakter území či architektonické a urbanistické hodnoty území. Krajský úřad rovněž posuzoval, zda předmětnou změnou v užívání stavby dojde k ovlivnění okolní obytné zástavby a jednotlivých složek životního prostředí, resp. zda se bude jednat o ovlivnění přiměřené, přičemž mj. vycházel ze souhlasných závazných stanovisek a vyjádření dotčených orgánů, ze kterých nevyplývají nároky na další opatření nebo provedení změny stavby, neboť dotčené orgány nestanovily žádné podmínky pro povolení nového účelu užívání stavby. Krajský úřad dále zohlednil rozsah povolované změny v užívání stavby, navrhovaný způsob užívání a specifika dané lokality, což ministerstvo doplnilo o posouzení umístění předmětné stavby v rámci intravilánu městyse Kovářská. Ministerstvo a rovněž tak krajský úřad pak dospěly k závěru, že projednávaná změna v užívání stavby nepřekračuje limitní hodnoty negativních účinků. Na podkladě těchto závěrů lze pak dále konstatovat, že záměr není ani v rozporu s namítanými body Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje a ministerstvo proto nepřisvědčuje námitce Odvolatelky. Pokud se týká námítky Odvolatelky, že záměr není v souladu s návrhem územního plánu obce Kovářská, ministerstvo uvádí, že namítat rozpor záměru s návrhem územního plánu, který není v platnosti, za daných okolností nelze. Návrh územního plánu je totiž jedna z počátečních fází dlouhého a náročného procesu pořizování územního plánu, při kterém návrh územního plánu dozná změn. K návrhu územního plánu se vyjadřují a uplatňují svá stanoviska dotčené orgány, sousední obce, krajský úřad, příp. i sousední stát. Pokud se zpracovává vyhodnocení vlivů územního plánu na udržitelný rozvoj území, pořizovatel zašle stanoviska, připomínky a výsledky konzultací příslušnému úřadu jako podklad pro vydání stanoviska k návrhu koncepce podle § 10g zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Podle výše uvedeného následně dojde k úpravám návrhu územního plánu, který je poté projednán ve veřejném řízení, po kterém může každý uplatnit své připomínky, dotčené osoby mohou uplatnit námítky, dotčené orgány a krajský úřad jako nadřízený orgán uplatní stanoviska k částem řešení, které byly od společného jednání změněny. Je tedy zřejmé, že návrh územního plánu „na cestě“ k výslednému, schválenému, a hlavně platnému územnímu plánu může doznat značných změn. Ministerstvo doplňuje, že městyse Kovářská nemá platný územní plán, a tedy podle § 2 odst. 1 písm. d) stavebního zákona, nemá-li obec zastavěné území vymezené územním plánem, je zastavěným územím zastavěná část obce vymezená k 01.09.1966 a vyznačená v mapách evidence nemovitosti. Předmětné stavby se nachází v zastavěném území ve smyslu výše uvedeného. Pro území obce Kovářská je zpracována urbanistická studie, podle které se předmětné stavby nachází na ploše „výrobní a zemědělské plochy“, a lze tak konstatovat, že záměr je v souladu s urbanistickou studií. Ministerstvo k námitce, že Rozhodnutí krajského úřadu nerespektuje § 126 odst. 3 stavebního zákona ve spojení s § 18 odst. 1 stavebního zákona, a § 126 odst. 3 stavebního zákona ve spojení s § 19 odst. 1 písm. o) stavebního zákona, uvádí, že Krajský úřad posoudil soulad záměru s cíli a úkoly územního plánování dostatečným způsobem. V komentáři ke stavebnímu zákonu (MACHAČKOVÁ, Jana. Stavební zákon: komentář. 2. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2013) je uvedeno, že pokud stavební úřad vyhodnocuje soulad záměru s cíli a úkoly územního plánování, posuzuje soulad zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území, a dále by měl stavební úřad vždy přihlídnout také k základnímu principu stavebního zákona, kterým je ochrana nezastavěného území. Krajský úřad v souladu s výše uvedeným ověřil, že stavba se nachází v zastavěném území, dále uvedl, že *Nedojde k žádným podstatným změnám vzhledu stavby, které by měnily a narušovaly charakter území či architektonické a urbanistické hodnoty území.* Ministerstvo proto této námitce nepřisvědčuje.

Odvolatelka dále namítla rozpor s § 126 odst. 3 stavebního zákona ve spojení s § 132 odst. 3 téhož zákona, přičemž odkázala na znalecký posudek Ing. Pavly Kubalové č. 0412_2021 ze dne 25.03.2021, jehož úkolem bylo provést ocenění nemovitosti Kovářská č. p. 132 ve vlastnictví Odvolatelky. Ministerstvo uvádí, že předmětný posudek vycházel z výpisu z katastru nemovitostí (LV č. 348); fotodokumentace; výpisu z geografického informačního systému; ortofotomapy; *informací z veřejně dostupných zdrojů*; informací, výměr a skutečností zjišťovaných při místním šetření; projektové dokumentace pro změnu užívání stavby pily; *laického měření hluku při provozu pily*. V posudku je dále uvedeno: *Doporučuji proto oslovit firmu, která zpracuje detailní protihlukovou studii*. Na základě těchto podkladů pak byl v předmětném posudku učiněn závěr, že *V rámci hluku a vibrací se může obvyklá cena dané nemovitosti snížit o 10-15%, neboť se jedná vesměs o nemovitosti v dané lokalitě využívané k rekreaci a odpočinku*. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že zpracovatelce předmětného posudku nebyly doloženy všechny podklady, zejména nebyla seznámena se závěry dotčených orgánů, či s Protokolem č. 58306/2017 ze dne 12.06.2017, vyhotoveného Zdravotním ústavem po měření provedeném dne 31.05.2017, ze kterého vyplynulo, že provozem předmětných staveb nedochází k překročení hygienických limitů stanovených nařízením vlády č. 272/2011 Sb. Ministerstvo s ohledem na výše uvedené nemůže předmětné námitce přisvědčit.

Pokud se týká námitek obtěžování hlukem nad míru přiměřenou poměrům, Odvolatelka odkázala na ustanovení § 1012 občanského zákoníku, a na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 3940/2014 ze dne 29.04.2015. Uvedla, že stavební zákon výslovně uvádí, že stavební úřady si mají činit úsudek i o tzv. občanskoprávních námitkách, není-li o nich dosaženo dohody. V této souvislosti dále sdělila, že rovněž tak z judikatury Nejvyššího soudu vyplývá, že v řízení podle stavebního zákona lze uplatnit všechny námitky vycházející z vlastnických práv k pozemkům a stavbám, tedy i námitky obsahově odpovídající § 127 odst. 1 starého občanského zákoníku, resp. § 1012 a § 1013 občanského zákoníku. Odvolatelka následně popsala, jakým způsobem se jí dotýká hluk z provozu pily, a zejména pak, jaký zásah do Odvolatelčích práv by znamenal povolení změny v užívání stavby. V této souvislosti Odvolatelka uvedla námitky týkající se zjišťování charakteru a intenzity imisí hluku krajským úřadem, tedy že při zjišťování vycházel z Protokolu č. 58306/2017 ze dne 12.06.2017, vyhotoveného Zdravotním ústavem, vyhotoveného po měření provedeném dne 31.05.2017 a akustické studie vypracované společností EKOLA group, spol. s r. o. v dubnu 2014, námitkami vznesenými Odvolatelkou proti protokolům se však krajský úřad nezabýval, stejně tak doloženým *Akustickým posudkem k projektu „Pila Kovářská“ z hlediska hluku z provozovny*, ze dne 09.04.2021, vypracovaným společností Studio D-akustika s. r. o., U Sirkárny 467/2A, České Budějovice. V této souvislosti dále uvedla, že se krajský úřad vůbec nezabýval charakterem imisí hluku z provozu *pilařského závodu*, a že nezjišťoval a nevyhodnocoval hodnoty ukazatele hlukové zátěže doporučené Světovou zdravotnickou organizací ($LA_{eq,16h}$). Odvolatelka se dále vyjádřila k hlediskům pro posouzení „míry přiměřené poměrům“, přičemž popsala *místní poměry* z jejího pohledu - rekreační a turistická oblast, klidová zóna východní straně ulice Dlouhá, ostatní výrobní provozy nepředstavují hlukovou zátěž pro okolí, noční provoz pily, zvláště rušivý charakter pily – s tím, že krajský úřad k uvedeným charakteristikám nepřihlédl ani je nezohlednil ve svém rozhodnutí; Odvolatelka zde odkázala na rozsudky Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 22 Cdo 2877/2012 ze dne 13.08.2014 a sp. zn. 22 Cdo 3940/2014 ze dne 29.04.2015, a rozsudek NSS č. j. 2 As 44/2006-116 ze dne 02.06.2006. Odvolatelka dále namítla, že krajský úřad nezohlednil porušování veřejnoprávních předpisů provozovatelem pily, a že krajský úřad v souladu s rozsudkem NSS č. j. 8 As 27/2012-113 ze dne 01.11.2012 měl přihlédnout k subjektivním hlediskům. Ministerstvo k výše uvedenému uvádí následující. Krajský úřad správně uvedl, že *se změna v užívání nedotkne práv Mgr. Slavěny Walterové ani práva na soukromí nad míru přiměřenou poměrům v intencích § 1012 a §1013 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku*. Jako vlastník rekreační stavby *nedisponuje žádným individuálním právem na to, aby se případně nové užívání okolních staveb*

omezilo více, než jaká omezení standardně vyžadují obecné poměry v území. Jak je uvedeno v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2As 44/2005-116, požadavky na pohodu bydlení nelze absolutizovat. Určité zatížení okolí způsobuje každá stavba, přičemž po vlastnicích okolních staveb je spravedlivé požadovat, aby takovéto zatížení snášeli, je-li přiměřené poměrům. Předmětná změna v užívání stavby splňuje všechny podmínky stanovené právními předpisy na úseku stavebního řádu. Z hlediska zájmů chráněných zvláštními právními předpisy byla k záměru vydána souhlasná závazná stanoviska dotčených orgánů. Práh vnímání negativních účinků stavby u jednotlivých osob je zcela subjektivní a nemusí se ve všech případech shodovat s hranicí, kterou striktně stanoví právní předpisy. V rozhodnutí Nejvyššího správního soudu publikovaném ve sbírce rozhodnutí pod č.850/2006, je definován pojem pohoda bydlení. NSS uvádí, že je třeba současně přihlížet i k subjektivním hlediskům daným způsobem života osob, jichž se má stavba dotýkat, pokud tyto subjektivní nároky na pohodu bydlení nevybočují v podstatné míře od obecných standardů se zohledněním zvláštností dané lokality. Při rozhodování o umístování a povolování (také při změně v užívání) staveb dochází často ke střetu různých zájmů, a to zejména zájmu stavebníka, opírající se zpravidla o jeho vlastnické právo k pozemku a o legitimní očekávání, že za splnění zákonem stanovených podmínek obdrží příslušný povolenací úkon stavebního úřadu, a dále zájmu souseda stavebníka na tom, aby budoucí stavba, resp. její užívání nenarušilo jeho vlastnické právo. Vlastnické právo každého subjektu je pak omezeno vždy, a to přinejmenším vlastnickými právy ostatních subjektů, jimž je zákonem poskytována stejná právní ochrana.

Navrhovaný záměr se nachází v areálu bývalého podniku BENAR v obci Kovářská, a nachází se v něm ještě několik dalších provozů. Pila Kovářská tak není jediným výrobním provozem v „průmyslovém“ areálu. Nelze tak vyloučit určitý vliv jednotlivých provozů různých subjektů v dané lokalitě na okolní pozemky či stavby. Podstatné je, aby míra tohoto vlivu nebyla neúnosná. Vlastník sousedního pozemku nemůže mít veřejné subjektivní právo na to, aby poměry území, v němž se nachází jeho nemovitosti, byly navždy zakonzervovány a nemohly se měnit. Změny ve využití území v průběhu času, včetně nejruznějších stavebních a podnikatelských aktivit, jsou přirozenou součástí vývoje společnosti. V daném případě s ohledem na navrhovaný způsob užívání a na vzdálenost od okolních staveb na sousedních pozemcích nelze předpokládat, že by změna v užívání stavby měla neúnosný (nepřiměřený) vliv na okolní zástavbu. Mgr. Slavěna Walterová, je vlastníkem stavby v ulici Dlouhá č. p. 132, Kovářská, která je stavbou pro rodinnou rekreaci, na kterou se nevztahují zákonné limity hluku. V daném případě bylo měření hluku provedeno v chráněném venkovním prostoru stavby vedlejšího obytného domu Dlouhá č. p. 131 a v chráněném venkovním prostoru stavby obytného domu Tovární ul. č. p. 342 v obci Kovářská. Z protokolu č.58306/2017, zpracovaném Zdravotním ústavem se sídlem v Ústí nad Labem dne 12.6. 2017 vyplývá, že se výsledné hodnoty hluku nacházejí pod hygienickým limitem. Rekreční stavba Mgr. Slavěny Walterové sousedí s rodinným domem č. p. 131. Dle vzdálenosti změřené v mapě katastru nemovitostí jsou stavby vzdáleny od sebe cca 24 m. Od areálu pily Kovářská jsou umístěny přibližně ve stejné vzdálenosti. Mezi areálem pily Kovářská a uvedenými stavbami č. p. 131 a 132 není v místě rozdílné prostředí, kde by se dalo hovořit o rozdílném šíření hluku a nelze proto jednoznačně říci, že hladina hluku z provozu pily Kovářská bude u rekreačního objektu nějak výrazně vyšší, než jaká byla změřena u sousedního rodinného domu. K záměru bylo zpracováno také posouzení vlivu provozu pily v obci Kovářská, které bylo podkladem pro vydání závazného stanoviska KHS. Výpočtový bod byl umístěn také u stavby pro rodinnou rekreaci č. p. 132 a to ve vzdálenosti 2m od fasády a to přesto, že tyto objekty nejsou dle platné legislativy chráněnými stavbami. Výsledky tak posloužily pro prezentaci akustické situace v daném místě. Závěr hlukového posouzení je takový, že vlivem provozu zdrojů hluku nedochází k překročení hygienického limitu hluku v chráněném venkovním prostoru nejbližších staveb pro denní dobu, kdy je technologie v provozu. Splnění hlukových limitů v chráněném venkovním prostoru staveb následně potvrdilo i měření hluku při zkušebním provozu.

Problematika posuzování splnění požadovaných limitů hluku dle zvláštních právních předpisů je v kompetenci KHS. Původně bylo vydáno stanovisko Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje č. j. KHSUL 32694/2013 z 10. 9. 2013. Toto bylo napadeno a nadřízeným orgánem následně zrušeno z důvodu absence akustické studie, která je podkladem pro posouzení. Následně bylo vydáno nové souhlasné stanovisko KHS č. j.: KHSUL 23441/2014 z 11. 6. 2014, vydané na základě zpracované akustické studie. Podmínkou dotčeného orgánu bylo provést zkušební provoz k praktickému ověření dopadů provozu pily na okolí, zejména z hlediska splnění limitů hluku. Toto bylo provedeno a na základě výsledků bylo vydáno souhlasné stanovisko Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje č. j.: KHSUL 625/2015 z 14.1.2015 ke změně v užívání stavby. Toto závazné stanovisko Ministerstvo zdravotnictví ČR v přezkumném řízení pod č. j. MZDR 77461/2015-11/OZV, ze dne 10. 5. 2016 změnilo na nesouhlasné. V nově nařízeném zkušebním provozu bylo dne 31.5. 2017 provedeno měření hluku a na základě protokolu vydala KHS závazné stanovisko č. j. KHSUL 34021/2017, ze dne 1. 8. 2017, ve kterém souhlasila s trvalým užíváním pily Kovářská.

Záměr byl projednán s účastníky řízení, kteří mohli uplatnit námitky, navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy k záměru. V tomto případě bylo vedeno řízení s velkým počtem účastníků s ohledem na možný vliv záměru na okolí (v době rozhodnutí více než sto vlastníků nemovitostí z širšího okolí), u kterých byl předpoklad dotčení jejich práv a povinností projednávaným záměrem. Přestože byla účastníkům zákonná možnost vyjádřit se k záměru několikrát přiznána -oznámena s řádným poučením, v průběhu řízení se k projednávanému záměru vyjádřil pouze jediný účastník řízení, a to Mgr. Slavěna Walterová. Kromě ní nebyly vzneseny žádné námitky proti změně v užívání stavby a tím pádem ani proti hluku z provozu pily. Námitka je nedůvodná.

Dle výše uvedené ministerstvo konstatuje, že se krajský úřad tzv. pohodou bydlení zabýval dostatečně; krajský úřad se „pohodě bydlení“ věnuje na str. 17, 18, 19 svého Rozhodnutí, a to v rámci vypořádání námitek Odvolatelky.

K pojmu pohoda bydlení se vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 As 44/2005-116 ze dne 02.02.2006, v němž uvedl, že: „Pohodou bydlení“ lze podle jedné z možných definic, která se snaží tento pojem kategorizovat subjektivně, rozumět takový stav, kdy někdo bydlí v klidu, spokojeně, příjemně a šťastně (viz Marek Hanák, Pohoda bydlení, Právní rádce - internetová verze, 28. 4. 2005, <http://pravniciradce.ihned.cz/>). Z objektivistického úhlu pohledu lze „pohodou bydlení“ rozumět souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, resp. aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení; pohoda bydlení je v tomto pojetí dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku (z dopravy, výroby, zábavních podniků, ze stavebních prací aj.), čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu, osluněním apod.; pro zabezpečení pohody bydlení se pak zkoumá intenzita narušení jednotlivých činitelů a jeho důsledky, tedy objektivně existující souhrn činitelů a vlivů, které se posuzují každý jednotlivě a všechny ve vzájemných souvislostech (z obdobně pojaté definice vychází ve své praxi Ministerstvo pro místní rozvoj, viz Marek Hanák, cit. dílo).

Ministerstvo uvádí, že z předložených dokladů vyplývá, že změnou v užívání předmětné stavby nedojde k narušení pohody bydlení ve vztahu k nemovitosti Odvolatelky. Hlediskem možných vlivů stavby na okolí, resp. na okolní obytnou zástavbu se zabývaly dotčené orgány, které ke stavbě vydaly souhlasná stanoviska, přičemž z nich nevyplývají nároky na další opatření nebo provedení změny stavby, neboť dotčené orgány nestanovily žádné podmínky pro povolení nového účelu užívání stavby. Na základě těchto stanovisek a posouzení krajského úřadu, že záměr splňuje zákonné podmínky stanovené v § 126 odst. 3 stavebního zákona, lze uvést, že záměr je v souladu s veřejnoprávními předpisy. K možnosti dotčení jednotlivých složek životního prostředí se vyjádřil Městský úřad v Kadani v souhrnném vyjádření ze dne 24.07.2017, ve kterém uvedl připomínky týkající se odpadového hospodářství, které krajský

úřad uvedl ve svém Rozhodnutí. Ostatní složky životního prostředí zůstaly bez připomínek. Dále je nutné uvést vyjádření odboru životního prostředí krajského úřadu ze dne 19.07.2021, ve kterém bylo rovněž vyloučeno dotčení jednotlivých složek životního prostředí předmětným záměrem, a stejně tak potvrzeno, že záměr nepodléhá posuzování vlivů na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Dále bylo v řízení předloženo souhlasné závazné stanovisko KHS ze dne 01.08.2017 vydané mj. na podkladě Protokolu č. 58306/2017 ze dne 12.06.2017, vyhotoveného Zdravotním ústavem na základě měření provedeného dne 31.05.2017 při zkušebním provozu předmětné stavby, nařízeného rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 04.01.2017. Předmětný Protokol vyhodnotil hluk ze strojů umístěných v pilnici, dále se zabýval zdroji hluku ve venkovním prostředí (vysokozdvížné vozíky, motorová pila, slovní projevy pracovníků pily). V protokolu byl dále zahrnut hluk pozadí. Z předmětného Protokolu je patrné, že v nejbližších chráněných venkovních prostorech staveb prokazatelně nedochází k překročení hygienických limitů stanovených nařízením vlády č. 272/2011 Sb. V závazném stanovisku KHS ze dne 01.08.2017 byl provoz předmětného záměru mj. specifikován pracovní dobou (od 7:00 do 16:00). Závazné stanovisko KHS ze dne 01.08.2017 bylo k žádosti Odvolatelky přezkoumáno ministerstvem zdravotnictví, které zjistilo, že předmětné závazné stanovisko *nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy a nebyl tedy shledán důvod k zahájení přezkumného řízení*. Tyto závěry Ministerstvo zdravotnictví Odvolatelce sdělilo v písemnosti č. j. MZDR 46499/2017-12/OVZ ze dne 24.01.2018. Ministerstvo dále v této souvislosti uvádí, že závazné stanovisko KHS ze dne 01.08.2017 bylo opět napadeno v řízení o odvolání proti rozhodnutí krajského úřadu ze dne 26.01.2021, a to odvoláním podaným Odvolatelkou, ke kterému přiložila oponentní posudek k protokolu č. 58306/2017 ze dne 12.06.2017 (*Oponentní posudek k protokolu o zkoušce 58306/2017 „Pila Kovářská“ z hlediska hluku z provozovny* ze dne 06.05.2021, vypracovaný společností Studio D-akustika s.r.o.), tj. podkladu předmětného závazného stanoviska KHS. Ministerstvo se proto písemností ze dne 20.05.2021 obrátilo na Ministerstvo zdravotnictví s žádostí o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska, a to právě s ohledem na oponentní posudek. Ministerstvo následně obdrželo vyjádření ministerstva zdravotnictví č. j. MZDR 22003/2021-3/OVZ ze dne 29.11.2021, ve kterém Ministerstvo zdravotnictví odkázalo na svou písemnost č. j. MZDR 46499/2017-12/OVZ ze dne 24.01.2018, a uvedlo závěry v ní vyjádřené; Ministerstvo zdravotnictví dále vypořádalo veškeré námitky obsažené v oponentním posudku. V této souvislosti dále nelze odhlédnout od skutečnosti, že v řízení byla předložena akustická studie posouzení vlivu provozu pily a dodatek č. 1 k akustické studii, obojí vypracované společností EKOLA group, spol. s r. o. v dubnu 2014, v nichž byl učiněn závěr, že vlivem provozu pily nedochází k překročení hygienického limitu hluku v chráněném venkovním prostoru nejbližších staveb pro denní dobu, a rovněž tak nelze odhlédnout od skutečnosti, že byla provedena celkem 4 měření hluku z provozu pily, přičemž z protokolů vyhotovených k jednotlivým měřením vždy vyplývá, že nebyly překročeny hygienické limity hluku pro denní dobu. V předmětné akustické studii posouzení vlivu provozu pily, resp. v dodatku č. 1 akustické studie, byl učiněn závěr, že *Na základě provedeného výpočtu pro hluk na strojních zařízeních pily umístěných uvnitř haly a liniových a bodových zdrojů hluku souvisejících s provozem pily, které se nachází ve venkovním prostoru, bylo zjištěno, že vlivem provozu těchto zdrojů hluku nedochází k překročení hygienického limitu hluku v chráněném venkovním prostoru nejbližších staveb pro denní dobu, kdy je technologie v provozu*; akustická studie a dodatek č. 1 akustické studie sloužily jako podklad pro souhlasné závazné stanovisko KHS ze dne 11.06.2014, které bylo posouzeno Ministerstvem zdravotnictví, které shledalo, že nebyly shledány zákonné důvody pro změnu nebo zrušení předmětného závazného stanoviska. Pokud se týká jednotlivých měření, dne 24.06.2013 bylo Zdravotním ústavem (se sídlem v Ústí nad Labem, zkušební laboratoř Ústí nad Labem) provedeno první měření (protokol č. 6756/2013) se závěrem o prokazatelném dodržení hygienického limitu. Druhé měření bylo provedeno Zdravotním ústavem (se sídlem v Ústí nad Labem, zkušební laboratoř Hradec Králové) dne

06.11.2013 při kontrolní prohlídce KHS učiněné na základě podnětu, přičemž z protokolu z tohoto měření (č. 12241/2013) vyplývá, že nedošlo k překročení hygienického limitu. Dále bylo dne 15.11.2014 Zdravotním ústavem (se sídlem v Ústí nad Labem, centrum hygienických laboratoří) při zkušebním provozu předmětné stavby, nařízeného rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 20.10.2014, provedeno další měření, z něhož opět vyplynulo, že nedochází k překročení hygienických limitů; protokol z tohoto měření (č. 124455/2014) byl podkladem pro souhlasné závazné stanovisko KHS ze dne 14.01.2015, které však bylo závazným stanoviskem Ministerstva zdravotnictví ze dne 10.05.2016 změněno tak, že s trvalým užíváním předmětné stavby se nesouhlasí. Posledním provedeným měřením bylo měření provedené dne 31.05.2017 Zdravotním ústavem (se sídlem v Ústí nad Labem, centrum hygienických laboratoří) při zkušebním provozu předmětné stavby, nařízeného rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 04.01.2017, z něhož byl vyhotoven protokol (č. 58306/2017), který rovněž obsahuje závěr o prokazatelném nepřekročení hygienických limitů, a který byl podkladem pro závazné stanovisko KHS ze dne 01.08.2017, jež bylo opakovaně potvrzeno Ministerstvem zdravotnictví (sdělení Ministerstva zdravotnictví ze dne ze dne 24.01.2018 a ze dne 29.11.2021, viz. výše). Ministerstvo dále uvádí, že nelze samozřejmě vyloučit, že dříve povolené záměry budou v budoucnu překračovat např. v důsledku kumulace dalších zdrojů hluku (zvýšený provoz způsobený např. více zaměstnanci, stroji, dovozem a odvozem surovin, materiálu atp.) hlukové či jiné limity. Právní úprava však umožňuje, aby se proti takovým emisím oprávněné osoby bránily (např. na základě přeměření hluku ze strany orgánů hygieny).

Dále je nutné v souvislosti s posouzením „pohody bydlení“ uvést, že se nejedná o stavbu novou, ani o rozšíření stavby stávající; jedná se o změnu v užívání stávající stavby (souboru staveb), která byla v minulosti vždy užívána jako stavba pro výrobu. Dle vyjádření Žadatele byla stavba *součástí továrny na fosforové sirky firmy „Jan Theumer“ a V první polovině 20. stol. se stala součástí textilního průmyslu ... a po znárodnění je budova součástí rozsáhlého areálu firmy „BENAR“.* Firma zaměstnávala až do změny režimu a privatizace cca 200 lidí v třísměnném provozu a dle ještě žijících pamětníků v dotčené budově probíhala výroba a uskladnění dřevěných beden. Po privatizaci převzala celý areál firma Amman-Sponit, která posléze areál prodala panu Vízkovi a v předmětné budově probíhala výroba skleněného nábytku německou firmou, která zde byla v nájmu. Pro neshody s majitelem tuto budovu opustila v roce 2009 a naše firma ji po vyklizení převzala v srpnu 2009. Ministerstvo pouze doplňuje, že z textové části urbanistické studie městyse Kovářská zjistilo, že v roce 1995 (doba vzniku urbanistické studie) v předmětné stavbě provozovala svoji činnost společnost *Sponit-Amann, textilní výroba*, se 130 pracovními místy. Ministerstvo dále uvádí, že z předložené dokumentace bylo mj. zjištěno, že záměr nemá nové nároky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, neboť předmětný záměr je napojen na stávající veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, a nevyžaduje jejich zkapacitnění, z čehož lze dovodit, že provoz aut spojený s provozem předmětného záměru nedozná, oproti provozu aut spojeného s předchozí výrobní činností, významných změn. Předmětná stavba se podle urbanistické studie nachází v ploše „výrobní a zemědělské“, jejíž hlavní využití je dle textové části urbanistické studie *výroba*. V ploše „výrobní a zemědělské“ se nachází rovněž společnost PPI - protipožární dveře, s. r. o., a jedná se tak o oblast, u které je do jisté míry nutné počítat se zvýšeným zatížením hlukem. Předmětná plocha „výrobní a zemědělská“ je umístěna na samém okraji severní části městyse Kovářská. Měření, provedeným na internetových stránkách mapy.cz, ministerstvo zjistilo, že prostor před pilnicí se vzdušnou čarou nachází ve vzdálenosti cca 200 m od pozemku ve vlastnictví Odvolatelky, Odvolatelka vůči pozemkům, na nichž je záměr umístěn, nedisponuje žádným individuálním zvláštním právem na to, aby se účel užívání staveb na ploše „výrobní a zemědělské“ omezil více, než jaká omezení standardně vyžadují obecné poměry v území, jež jsou vyjádřeny v urbanistické studii městyse Kovářská. Ministerstvo uvádí, že v daném případě s ohledem na rozsah povolované změny v užívání, vydaná souhlasná vyjádření a závazná stanoviska, výsledky měření hluku provedeného při zkušebním provozu stavby, umístění

předmětné stavby v rámci intravilánu městyse Kovářská, navrhovaný způsob užívání a specifika dané lokality nezbývá než konstatovat, že projednávaná změna v účelu užívání stavby není v rozporu s požadavky na tzv. „pohodu bydlení“.

Ministerstvo uvádí, že tzv. pohoda bydlení je rovněž řešena ve vyhlášce č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění účinném do 18.10.2017 (dále jen „vyhláška č. 268/2009 Sb.“), a ve vyhlášce č. 501/2006 Sb (tato vyhláška užívá pojem „kvalita prostředí“). Ministerstvo proto, pokud se týká námítky Odvolatelky, že podle § 126 odst. 3 stavebního zákona ve spojení s § 14 odst. 2 vyhlášky č. 268/2009 Sb., je třeba přednostně uplatňovat opatření urbanistická před opatřeními chránícími jednotlivé stavby, a rovněž pokud se týká další námítky Odvolatelky, ve které citovala ustanovení § 20 odst. 1 a § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. (s důrazem na zachování kvality prostředí), uvádí, že se týkají právě těch částí vyhlášek, upravujících tzv. pohodu bydlení. Ministerstvo proto pro vypořádání těchto námitek odkazuje na str. 29-34 tohoto rozhodnutí, kde byla „pohoda bydlení“ zkoumána.

Odvolatelka s odkazem na § 127 odst. 4 větu poslední stavebního zákona uvedla, že veřejný zájem a práva Odvolatelky budou zajištěny především tím, že *povolení bude podmíněno podmínkami, jež budou odrážet popis záměru a předpoklady, na nichž stojí posouzení vlivů záměru*. Požadovanými podmínkami podle názoru Odvolatelky měla být: omezení uvedená v projektové dokumentaci; omezení tvořící předpoklady odborných posudků; předpoklady, na nichž bylo postaveno posouzení vlivů nového užívání stavby na veřejné zdraví; jiné podmínky stanovené krajským úřadem dle jeho uvážení. Konkrétní podmínky Odvolatelka poté jmenovala. Odvolatelka v této souvislosti uvedla argumentaci krajského úřadu týkající se námítky chybějících podmínek a na tuto reagovala. Ministerstvo k tomu uvádí, že dotčené orgány jsou zmocněny stanovovat podmínky v závazných stanoviscích (§ 4 odst. 6 stavebního zákona); v daném případě dotčené orgány ke stavbě vydaly souhlasná stanoviska, z nichž nevyplývají nároky na další opatření nebo provedení změny stavby, neboť dotčené orgány nestanovily žádné podmínky pro povolení nového účelu užívání stavby. Ministerstvo dále uvádí, že připomínky Městského úřadu Kadaň uvedené v souhrnném vyjádření ze dne 24.07.2017 krajský úřad zahrnul do Rozhodnutí. Ministerstvo považuje za nutné zdůraznit, že souhlasné závazné stanovisko KHS ze dne 01.08.2017 byla vydáno mj. na základě Protokolu č. 58306/2017 vyhotoveného na podkladě měření provedeného dne 31.05.2017 Zdravotním ústavem (se sídlem v Ústí nad Labem, centrum hygienických laboratoří) při zkušebním provozu předmětné stavby, nařízeného rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 04.01.2017. Ministerstvo proto s ohledem na výše uvedené nemůže námítkám Odvolatelky přisvědčit.

Vyjádření Odvolatelky ze dne 20.04.2023:

Ministerstvo k tvrzením, uvedeným ve vyjádření Odvolatelky popsaném na str. 10 tohoto rozhodnutí, sděluje následující. Pokud se týká námitek *Videozáznam dokladující běžnou rychlost tzv. posuvu do řezu u stroje UH500; Popis šíření hluku z měřených venkovních zdrojů neobsahuje jakoukoli zmínku o tom, že šíření hluku k měřicímu místu MM2 stojí v cestě budova trafostanice; systémová podjatost orgánů ochrany veřejného zdraví; Stanovisko k trvalému užívání bylo vydáno na základě měření, při kterém byl porušen zákon*; krajský úřad nezjišťoval a nevyhodnocoval indikátor pro posouzení míry obtěžování tzv. Lden, ministerstvo uvádí, že směřují proti závaznému stanovisku KHS ze dne 01.08.2017, přičemž k námítkám proti tomuto závaznému stanovisku se ministerstvo, resp. krajský úřad vyjádřil dostatečným způsobem, na které ministerstvo tímto odkazuje. K systémové *podjatosti orgánů ochrany veřejného zdraví* ministerstvo není příslušné se vyjadřovat. Odvolatelka dále namítla, že *Krajský úřad by měl na místě rovněž sám zjistit splnění dalších opatření vyžadovaných požárně bezpečnostním řešením a že nebyly předloženy revizní zpráva hasičiho vybavení a doklad o montáži uzávěrů, seřízení samouzavíračů a koordinátoru*, k čemuž ministerstvo uvádí, že tyto námítky směřují proti požárně bezpečnostnímu řešení stavby, vypracovaného Jaroslavou Tyrnerovou v prosinci 2016, a příp. dokumentu *D.1.3.1: Požárně bezpečnostní řešení – hodnocení zpracovatele* ze dne

15.08.2022, přičemž k námitkám proti těmto dokumentům se ministerstvo, resp. krajský úřad vyjádřil dostatečným způsobem, na které ministerstvo tímto odkazuje. Odvolatelka dále uvedla, že *ostatní výrobní provozy v okolí nepředstavují pro okolí hlukovou zátěž, což dokládá mj. připomínka Mgr. Marcely Šilhanové ze dne 4.12.2020 k návrhu územního plánu obce Kovářská*, k čemuž ministerstvo sděluje, že *ostatní výrobní provozy* nejsou předmětem tohoto řízení, nadto nelze bez dalšího tvrdit, že nepředstavují pro okolí hlukovou zátěž. Ministerstvo k námitce, že používaný *VZV DESTA* není *schválen k provozu na pozemní komunikaci*, uvádí, že tato námitka směřuje mimo předmět řízení, tj. řízení o žádosti o povolení změny v užívání stavby.

Námitky společnosti Smart Solutions 4 projects s. r. o. ze dne 22.02.2023:

Ministerstvo k námitkám společnosti Smart Solutions 4 projects s. r. o., popsáním na str. 8, 9 tohoto rozhodnutí. Ministerstvo uvádí, že dotčené orgány jsou zmocněny stanovovat podmínky v závazných stanoviscích (§ 4 odst. 6 stavebního zákona); v daném případě dotčené orgány ke stavbě vydaly souhlasná stanoviska, z nichž nevyplývají nároky na další opatření nebo provedení změny stavby, neboť dotčené orgány nestanovily žádné podmínky pro povolení nového účelu užívání stavby. Ministerstvo dále uvádí, že připomínky Městského úřadu Kadaň uvedené v souhrnném vyjádření ze dne 24.07.2017 krajský úřad zahrnul do Rozhodnutí. Ministerstvo považuje za nutné zdůraznit, že souhlasné závazné stanovisko KHS ze dne 01.08.2017 byla vydáno mj. na základě Protokolu č. 58306/2017 vyhotoveného na podkladě měření provedeného dne 31.05.2017 Zdravotním ústavem (se sídlem v Ústí nad Labem, centrum hygienických laboratoří) při zkušebnímu provozu předmětné stavby, nařízeného rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 04.01.2017. Ministerstvo proto s ohledem na výše uvedené nemůže námitkám Odvolatelky přisvědčit.

Námitky Jürgena Brichty, Gabriely Mičaníkové, Lenky Hurtíkové Čihákové a Markéty Šottové ze dne 27.02.2023:

Ministerstvo k námitkám Jürgena Brichty, Gabriely Mičaníkové, Lenky Hurtíkové Čihákové a Markéty Šottové uvádí, že jejich obsah byl totožný s obsahem odvolání společnosti Smart Solutions 4 projects s. r. o., a proto k jejich vypořádání ministerstvo odkazuje na výše uvedené vypořádání námitek společnosti Smart Solutions 4 projects s. r. o.

Podání spolku Přátelé přírody Krušných hor, z. s., ze dne 20.02.2023:

Ministerstvo uvádí, že spolek Přátelé přírody Krušných hor, z. s., není účastníkem tohoto řízení. Obsah námitek uvedených v podání ze dne 20.02.2023 je obdobný s obsahem výše uvedených námitek, s nimiž se krajský úřad a poté ministerstvo vypořádalo. Ministerstvo proto k námitkám předmětného spolku uvádí, že nejsou způsobilé zvrátit závěry ministerstva učiněné v tomto rozhodnutí.

Ministerstvo po přezkoumání odvoláním napadeného Rozhodnutí krajského úřadu podle § 89 odst. 2 správního řádu shledalo, že Rozhodnutí krajského úřadu je odůvodněno v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu, přičemž uvedl všechny skutečnosti podstatné pro posouzení souladu předmětného záměru s ustanoveními § 126 odst. 3 stavebního zákona a § 127 odst. 4 téhož zákona, a vypořádal všechny námitky vznesené do řízení. Ministerstvo proto rozhodlo, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Účastníkem tohoto odvolacího řízení podle § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu je ve výrokové části uvedená společnost Daben Kovářská, s. r. o., IČO: 28708954, Tovární 227, Kovářská.

Účastníci odvolacího řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu, kterým se stejně jako ve správním řízení v I. stupni v souladu § 144 téhož zákona doručuje toto rozhodnutí veřejnou vyhláškou, jsou uvedeni v rozdělovníku.

Poučení účastníků:

Podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu se proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat (podat rozklad).

Ing. Hana Bahenská
vedoucí oddělení územně a stavebně správního III
v odboru územně a stavebně správním

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

Zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup dne:

Rozdělovník k rozhodnutí č. j.: MMR-43021/2023-83:

Účastníci řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu - doručí se do vlastních rukou:

1. Daben Kovářská, s.r.o., Tovární 227, 431 86 Kovářská, *IDDS: pnhxhsb*

Účastníci řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu - doručí se veřejnou vyhláškou:

2. Římskokatolická farnost Vejprty, Kostelní náměstí 158/4, 431 91 Vejprty

3. Městys Kovářská, nám. J. Švermy 64, 431 86 Kovářská

4. Jürgen Brichta, Štúrova 912, 363 01 Ostrov

5. Jan Brichta, Karla Čapka 1302, 356 01 Sokolov

6. Josef Brichta, č. p. 12, 362 34 Merklin

7. Ing. Luboš Prchlík, Ph.D., Karla Bureše 903/9, 323 00 Plzeň

8. Jan Zahrádka, č. p. 57, 349 52 Horní Kozolupy

9. Hana Zahrádková, č. p. 57, 349 52 Horní Kozolupy

10. Irena Werschallová, Černopotocká 284, 431 86 Kovářská

11. Marie Lali, Spojovací 279, 431 86 Kovářská

12. Valerie Krulíková, Mjr. Šulce 3394/7, 430 01 Chomutov

13. Bohuslav Lintymer, Černopotocká 139, 431 86 Kovářská

14. Monika Lintymerová, Černopotocká 139, 431 86 Kovářská

15. Bc. Kamila Steiner, K Borovině 916, 251 68 Sulice

16. Jan Kratochvíl, Podskalská 378/33, 128 00 Praha 2

17. Kamila Kratochvílová, Podskalská 378/33, 128 00 Praha 2
18. Ctirad Vízek, Dvořákova 3385/7, 430 03 Chomutov
19. Ing. František Horn, U Flory 2856, 438 01 Žatec
20. PPI - protipožární dveře s.r.o., Dlouhá 527/1, 431 86 Kovářská
21. Mgr. Marcela Šilhanová, Husova 667, 431 86 Kovářská
22. Iva Sládková, Vysoká 229, 431 86 Kovářská
23. Ing. Jaroslav Licehamr, Korunní 970/72, 101 00 Praha 10
24. PaedDr. Jana Hornová, U Flory 2856, 438 01 Žatec
25. Robert Klement, U vápenné skály 1033/5, 147 00 Praha 4
26. Yumiko Klement, V rovinách 1169/56, 140 00 Praha 4
27. Lenka Hurtíková Čiháková, Lesní 247, 431 63 Perštej
28. Svazek obcí Vejprtska, Tylova 870/6, 431 91 Vejprty
29. Vodohospodářské sdružení obcí západních Čech, Studentská 328/64, 360 07 Karlovy Vary
30. Michal Fedoš, Březová 2267/14, 352 01 Aš
31. Jiří Matula, Jiráskova 4187, 430 03 Chomutov
32. Hana Matulová, Jiráskova 4187, 430 03 Chomutov
33. Martin Rychtecký, Cihlářská 4031, 430 03 Chomutov
34. Andrea Rychtecká, Cihlářská 4031, 430 03 Chomutov
35. Markéta Šottová, T. G. Masaryka 1068, 252 62 Horoměřice
36. Bc. Gabriela Mičaničková, Úprkova 664, 190 14 Praha 9
37. Kristina Holá, Černopotocká 322, 431 86 Kovářská
38. Zdeněk Macháček, Mramorová 695/11, Slivenec, 154 00 Praha 5
39. David Beneš, Spojovací 359, 431 86 Kovářská
40. Petr Čekal, Dlouhá 527/1, 431 86 Kovářská
41. ČEZ Distribuce, a. s., Teplická 874/8, 405 02 Děčín
42. Jan Kuzma, Vejprtská 136, 431 86 Kovářská
43. Emil Nemeš, Černopotocká 468, 431 86 Kovářská
44. Petra Nemešová, Alešova 407, 431 11 Jirkov
45. Miroslav Převrátíl, Fügnerova 2461/43, 430 03 Chomutov
46. Ivana Převrátílová, Fügnerova 2461/43, 430 03 Chomutov
47. Eva Tejmlová, Černopotocká 366, 431 86 Kovářská
48. Václav Šilhánek, Černopotocká 280, 431 86 Kovářská
49. Jana Šilhánková, Černopotocká 280, 431 86 Kovářská
50. Edith Bayerová, Sídliště 679/16, 431 86 Kovářská
51. Ilona Suchopárová, Černopotocká 593, 431 86 Kovářská
52. Alena Valešová, Dlouhá 289, 431 86 Kovářská
53. Josef Abt, Husova 2245/22, 430 03 Chomutov
54. Marta Abtová, Husova 2245/22, 430 03 Chomutov
55. Smart solutions 4 projects s. r. o., Malešická 2855/2b, 130 00 Praha 3
56. Václav Malý, Ryjická 3, 403 31 Ústí nad Labem
57. Milada Malá, Ryjická 3, 403 31 Ústí nad Labem
58. Jan Hoznourek, Tovární 1426/4, 170 00 Praha 7
59. Jan Hoznourek, Třebenická 1287/10, 182 00 Praha 8
60. Martina Šimková, Selská 3593/20, 430 01 Chomutov

61. Jiří Veselý, Libušina 4977, 430 01 Chomutov
62. Ing. Pavel Pešička, kpt. Jaroše 1063, 432 01 Kadaň
63. Ing. Veronika Pešičková, kpt. Jaroše 1063, 432 01 Kadaň
64. Mgr. Slavěna Walterová, Pražská 2533, 438 01 Žatec
65. Lucie Polýnková, Dlouhá 131, 431 86 Kovářská
66. Barkonie s.r.o., Tovární 328, 431 86 Kovářská
67. Marcel Vaněček, Tovární 147, 431 86 Kovářská
68. Blahoslav Provazník, náměstí Svobody 47, 438 01 Žatec
69. Monika Provazníková, náměstí Svobody 47, 438 01 Žatec
70. SLALES, s. r. o., Vysoká 229, 431 86 Kovářská
71. Jan Marek, Dlouhá 125, 431 86 Kovářská
72. Alena Marková, náměstí Dr. Beneše 3836, 430 01 Chomutov
73. Tomáš Werschall, Dlouhá 345, 431 86 Kovářská
74. Josef Fišer, Zdeslav 25, 270 34 Čistá
75. Jiří Kotiš, Národní obrany 589/10, 160 00 Praha 6
76. Michal Kotiš, Národní obrany 589/10, 160 00 Praha 6
77. Jiří Musil, Dlouhá 405, 431 86 Kovářská
78. Milan Viša, Dolní 3421/6, 430 01 Chomutov
79. Marcela Císařová, Dlouhá 124, 431 86 Kovářská
80. Zdeňka Hofmannová, Dlouhá 122, 431 86 Kovářská
81. Günter Hofmann, Dlouhá 122, 431 86 Kovářská
82. Jindřich Špaček, Chomutovská 1238, 432 01 Kadaň
83. Miroslava Špačková, Chomutovská 1238, 432 01 Kadaň
84. Jaroslav Krása, Dlouhá 293, 431 86 Kovářská
85. Jitka Havlíčková, náměstí Osvoboditelů 1366/5, 153 00 Praha 5
86. RPA trakce s.r.o., Strojírenská 260/14, 155 21 Praha 5
87. Radek Voigt, V předpolí 1306/7, 100 00 Praha 10
88. Mgr. Vladimír Kalina, Tovární 39, 266 01 Beroun
89. Ing. Marie Kalinová, Tovární 39, 266 01 Beroun
90. Ing. Karel Příbyl, Za Viničnou 1814, 266 01 Beroun
91. Ing. Libuše Příbylová, Na Náhonu 55, 266 01 Beroun
92. Ladislav Orichovský, Jirkovská 5000, 430 04 Chomutov
93. Eva Orichovská, Jirkovská 5000, 430 04 Chomutov
94. Jiří Macháč, Na Průhoně 500, 273 24 Velvary
95. Ivan Pop, Tovární 596, 431 86 Kovářská
96. Pavla Popová, Tovární 596, 431 86 Kovářská
97. IWay Group s. r. o., Krchlebská 1889/4, 140 00 Praha 4
98. Jiří Marek, Dlouhá 113, 431 86 Kovářská
99. KV Cell Services s.r.o., Dlouhá 114, 431 86 Kovářská
100. HALUBA s.r.o., Dlouhá 99, 431 86 Kovářská
101. Státní pozemkový úřad, Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
102. Lesy České republiky, s. p., Přemyslova 1106/19, 500 08 Hradec Králové
103. Povodí Ohře, státní podnik, Bezručova 4219, 430 03 Chomutov
104. Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

105. Správa a údržba silnic Ústeckého kraje, příspěvková organizace, Ruská 260/13, 417 03 Dubí
106. K+V Developing Services s.r.o., Dlouhá 114, 431 86 Kovářská

K vyvěšení na úřední desce a též způsobem umožňujícím dálkový přístup a následnému potvrzení a vrácení:

107. Ministerstvo pro místní rozvoj – k vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce Ministerstva pro místní rozvoj po dobu **15 dnů (do níž se nezapočítává den vyvěšení)**, včetně zveřejnění umožňujícího dálkový přístup a vyznačení data vyvěšení a sejmutí
108. Úřad městysu Kovářská, nám. J. Švermy 64, 431 86 Kovářská – se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu **15 dnů (do níž se nezapočítává den vyvěšení)**, včetně zveřejnění umožňujícího dálkový přístup, vyznačení data vyvěšení a sejmutí a o vrácení odboru územně a stavebně správnímu Ministerstva pro místní rozvoj (zveřejnění na této úřední desce **nemá účinky doručení**)
109. Obecní úřad Kryštofovy Hamry, Kryštofovy Hamry č. p. 64, 431 91 Vejprty – se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu **15 dnů (do níž se nezapočítává den vyvěšení)**, včetně zveřejnění umožňujícího dálkový přístup, vyznačení data vyvěšení a sejmutí a o vrácení odboru územně a stavebně správnímu Ministerstva pro místní rozvoj (zveřejnění na této úřední desce **nemá účinky doručení**)

Na vědomí:

110. Městský úřad Kadaň, odbor životního prostředí, Mírové náměstí 1, 432 01 Kadaň
111. Městský úřad Kadaň, odbor dopravy, Mírové náměstí 1, 432 01 Kadaň
112. Hasičský záchranný sbor Ústeckého kraje, Horova 1340/10, 400 01 Ústí nad Labem
113. Krajská hygienická stanice Ústeckého kraje se sídlem v Ústí nad Labem, Moskevská 1531/15, 400 01 Ústí nad Labem
114. Oblastní inspektorát práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj se sídlem v Ústí nad Labem, SNP 2720/21, 400 11 Ústí nad Labem
115. Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem
116. Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem